

Η ΕΝ Τῇ ΝΗΣῶ ΠΡΙΓΚΙΠῶ ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ ΚΟΥΔΟΥΝΑ

1. *Ἱδρῶσις τῆς μονῆς.*

Ἐὰν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὴν κρατοῦσαν παραδόσιν, πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ἡ μονὴ τοῦ ἁγίου Γεωργίου (Κουδουνᾶ) ¹, ἐκτίσθη ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ αὐτοκράτορος Νικηφόρου τοῦ Φωκᾶ κατὰ τὸ 963 μ. Χ. θεωρητέα ἄρα ὡς μία τῶν ἀρχαιοτέρων μονῶν τῆς νήσου. Κεϊμένη εἰς τὴν ἐσχάτην ἄκραν τῆς πριγκίπου καὶ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὑψηλοτέρου βουνοῦ τῶν Πριγκιπωνήσων ἐν γοητευτικωτάτῳ τοπείῳ, ἔχει ἀπέναντι αὐτῆς ὄλην τὴν παραλίαν τῆς Βιθυνίας μετὰ τοῦ ὑψηλοκόρυφου Ὀλύμπου καὶ παρὰ τοὺς πρόποδας σχεδὸν τοῦ βουνοῦ τὴν μικρὰν νῆσον Νεάνδρον (Ἰατρον τῶν Βυζαντινῶν), ἀριστερὰ τὴν ἀσιατικὴν ἀκτὴν μετὰ τὸ βουνὸν τοῦ Ἁγίου Αὐξεντίου καὶ ἔμπροσθεν αὐτῆς τὴν νῆσον Ἀντιροόβιδον (Τερέβινθον), πρὸς βορρᾶν δὲ τὰς λοιπὰς νήσους Χάλκην, Ἀντιγόνην, Πρώτην καὶ εἰς τὸ βάθος τὴν πόλιν τοῦ Βύζαντος.

Εἶναι γνωστοτάτη ἡ μονὴ εἰς τοὺς περιηγητὰς καὶ λοιποὺς ἐπισκέπτας, διότι ἐχρησίμευσεν ὡς καταφύγιον πολλῶν νευροπαθῶν καὶ φρενοβλαβῶν πρὸ τῆς ἰδρύσεως εἰδικῶν νοσοκομείων καὶ χρησιμεύει καὶ σήμερον ἀκόμη ὡς ἄστυον πολυαρίθμων πιστῶν ὑπὸ σωματικῶν καὶ ψυχικῶν πόνων καὶ νόσων κατατρυχομένων· ἐντεῦθεν ὁ λαὸς ἐσημάτισε τὴν γνωστὴν φράσιν «εἶσαι γιὰ τὸν Κουδουνᾶ».

Ἡ πλουσία καὶ θαυματουργὸς εἰκὼν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου εἶναι κεκαλυμμένη δι' ἐπενδύσεως ἐπιχρῦσου καὶ μόνον τὸ πρόσωπον μένει γυμνόν, φέρει δὲ ἐπιγραφὴν, ἣτις δηλοῖ ὅτι ἐξωγραφήθη τὸ ἔτος 607. Τὸ τοιοῦτον δὲν φαίνεται πιθανὸν καθ' ὅτι ἐν αὐτῇ ὁ ἅγιος παρίσταται ἔφιππος, ὡς δ' εἶναι γνωστόν, μόλις κατὰ τὸν ΙΓ' αἰῶνα εἰσῆλθη ὁ νεωτερισμὸς τῆς παραστάσεως ἵπποτῶν ἁγίων ἐν τοῖς ναοῖς ².

Ἐκ παραδόσεως μανθάνομεν ὅτι ἡ εἰκὼν αὕτη ἐδωρίθη εἰς τὴν μονὴν τοῦ Κουδουνᾶ, καθ' ἣν ἐποχὴν αὕτη ἐκτίθη παρὰ τῆς ἐν τῇ νήσῳ μεγάλης γυναικειᾶς μονῆς, ἣτις ἰδρύθη τὸ πρῶτον ὑπὸ Ἰουστίνου τοῦ Β' (565—578) ³, ἀνεκαινίσθη δὲ κατόπιν ὑπὸ τῆς αὐτοκρατείας Εἰρήνης τῆς Ἀθηναίας, συζύγου τοῦ Λέοντος Δ'. τοῦ ἐκ τῆς Χαζάρρας τῷ 797 ⁴

¹ Δὲν εἶναι γνωστὸν πόθεν ἔλαβε τὸ ἐπίθετον τοῦτο ἡ μονή.

² Μ α ν. Γ ε δ ε ὡ ν, Ὁ ἅγιος Γεώργιος ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει, 1937, σελ. 14.

³ Λ ε ὠ ν τ ο ς Γ ρ α μ μ α τ ι κ ο ῦ, Χρονογραφία, σελ. 132, ἔκδοσις Βόννης.

⁴ Σ κ. Β υ ζ α ν τ ῖ ο υ, Ἡ Κωνσταντινούπολις, τόμος Β'. 1862, σελ. 313.

καὶ κατεστράφη ὑπὸ τοῦ ναυάρχου Μπαλτᾶ ὀγλοῦ κατὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως τῷ 1453¹. Τῆς γυναικείας ταύτης μονῆς σφύζονται μέχρι σήμερον πολλὰ ἀρχαῖα ἐρεῖπια, ἅτινα μετὰ τῶν περίξ 7 γαιῶν εἶναι ἀναπόσπαστα κτήματα τῆς ἱερᾶς μονῆς τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

Ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος μονὴ ἐχρησίμευε κατὰ τὴν Βυζαντινὴν ἐποχὴν ὡς τόπος ἐξουρίας τῶν ὑπὸ τὴν δυσμένειαν τῆς αὐτῆς πεσοντῶν πριγκίπων καὶ λοιπῶν ἀυλικῶν καὶ αὐτῶν ἐτι τῶν αὐτοκρατόρων, οἵτινες ἀνταλάσσοντες τὴν πορφύραν μὲ τὸ ταπεινὸν τοῦ μοναχοῦ ράσον, διήρχοντο ἐν αὐτῇ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς αὐτῶν ἐν μετανοίᾳ καὶ προσευχῇ.

Τὴν ἐφεξῆς ἱστορίαν τῆς μονῆς ταύτης ἀγνοοῦμεν καθ' ὀλοκλήριαν.

Τὸ χρυσοβούλλον, ὅπερ ἐξέδωκε κατὰ Μάρτιον τοῦ 1158 Μανουὴλ ὁ Α΄, ὁ Κομνηνός, μνημονεύει μὲν μοναστήρια ἐν ταῖς νήσοις², ... τῇ Ὁξειᾷ, τῇ Πρώτῃ, τῇ Χάλκῃ, τῇ Πλατείᾳ, τῇ ἁγίᾳ Γλυκερίᾳ, τῇ Πριγκίπῳ, τῇ τοῦ Ἀντιγόνου, τῷ Τραγονησίῳ, τῇ Τερεβίνθῳ, τῷ ἁγίῳ Ἀνδρέᾳ, τῷ ἁγίῳ Τρύφωνι, τῷ ἁγίῳ Ἐλευθερίῳ, τῷ Κωδωνῷ, τῷ Πελαγίῳ, τῇ Θεοτόκῳ, τῷ Μεσονησίῳ, τῇ Ἰάτρῳ καὶ τῷ ἁγίῳ Δημητρίῳ . . . . δὲν καθορίζει ὁμοῦς περὶ τίνων τῶν ἐν τῇ νήσῳ Πριγκίπῳ, πρόκειται. Ὁ Μαν. Γεδεὼν³, ὑποθέτει ὅτι Κωδωνός εἶναι ὁ σήμερον Κουδουνᾶς ἐν Πριγκίπῳ ἐπίσης δὲ καὶ ὁ κ. R. Janin⁴ ἀναφέρει ὅτι γενικῶς ὅλοι συμφωνοῦν μετὰ τοῦ κ. Μ. Γεδεὼν ἀναγνωρίζοντες εἰς τὸ νησιώτικο μοναστήρι μὲ τὸ ὄνομα Κωδωνός τὸν ἅγιον Γεώργιον. Ἄλλ' ὁ κ. Ἰωάν. Μηλιόπουλος εἰς τὴν πραγματείαν αὐτοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐξακριβώσεις Βυζαντινῶν τοποθεσιῶν»⁵ θέτει τὸν Κωδωνὸν ἐπὶ ὑψώματος ὀλίγον ἄνωθεν τῆς ἄκρας τοῦ ἀκρωτηρίου Ἀκρίτα (Τουῦς-Μπουρουν) κειμένου ἐπὶ τῆς ἀσιατικῆς παραλίας παρὰ τὸν κόλπον τῆς Νικομηδείας ὅπου ὑπάρχουσιν ἐρεῖπια ἀρχαίας οἰκοδομῆς, τῆς θέσεως καλουμένης παρὰ τοῖς περίξ κατοίκοις Ἄγ. Γεώργιος. Ἐνταῦθα, λέγει, εἰκάζω ὅτι ἔκειτο ὁ ἐν τῷ ρηθέντι χρυσοβούλλῳ μνημονευόμενος Κωδωνός, διότι, ἐὰν ἦ νῦν ἐν Πριγκίπῳ μονὴ τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἢ φέρουσα τὴν ἐπωνυμίαν Κουδουνᾶς ἦτο καὶ κατὰ τοὺς χρόνους Μανουὴλ τοῦ Κομνηνοῦ, δὲν θὰ ἐγένετο ἰδιαιτέρως μνεῖα αὐτῆς, ἀφοῦ γενικῶς ὁμιλεῖ περὶ μιᾶς ἐκάστης τῶν Πριγκιπονήσων χωρὶς νὰ ποιῆται μνεῖαν τῶν μονῶν αὐτῶν.

¹ Α. Π α σ π ά τ η, Πολιορκία καὶ Ἄλωσις τῆς Κωνσταντινουπόλεως, σελ. 127.

² M i g n e, Πατρολογία, τόμος 133, σελ. 728.

³ Μ α ν. Γ ε δ ε ῶ ν, Ἐγγραφοὶ λίθοι καὶ κεράμια, σελ. 24.

⁴ R. J a n i n, Les îles des Princes. Études historiques et topographiques. ἐν τῷ περιοδικῷ «Echos d'Orient», ἔτος 27 (1924), σελ. 426.

⁵ Ἑλληνικὸς Φιλολογικὸς Σύλλογος Κων/πόλεως, τόμος ΛΑ΄. σελ. 114.

2. Πότε κατεστράφη ἡ Μονή.

Ἡ ἀρχαία μονὴ εἰκάζω ὅτι κατεστράφη ἢ κατὰ τὴν 4ην Σταυροφορίαν τῷ 1204, ὅτε οἱ Σταυροφόροι ἐπροξένησαν τρομερὰς καταστροφὰς εἰς τὰς νήσους καὶ τὰς ἐν αὐταῖς μονὰς ἢ κατὰ τὴν γινομένην τῷ 1302 πειρατικὴν ἐπιδρομὴν ἐναντίον τῆς νήσου Πριγκίπου¹ ὅτε οἱ πειραταί, ὀδηγούμενοι ἀπὸ τὸν ἐνετὸν ναύαρχον Γκιουστινιάνην, κατέκαυσαν ὅλα τὰ κτίρια αὐτῆς, διήρπασαν τὰς περιουσίας τῶν μονῶν καὶ συνήθρυσαν τοὺς ἡγουμένους, τοὺς μοναχοὺς καὶ τοὺς προκρίτους τῆς νήσου, ζητοῦντες πλεονέκτημα ἀπὸ τῶν ἐκείνων, τὰ ὅποια μὴ δυνηθέντες οὗτοι νὰ καταβάλουν, ὑπέστησαν τὰ πάνδεινα ὑπ' αὐτῶν. Τοὺς δυστυχεῖς παρέλαβον ἐπὶ τῶν πλοίων των, τοὺς ἐκρέμασαν ἀπὸ τοὺς πόδας εἰς τὰς κεφαλὰς τῶν ἰστῶν, ἀφοῦ προηγουμένως τοὺς εἶχον ἀπογυμνώσει καὶ ξυλοκοπήσει ἀνηλεῶς, καὶ ἔπειτα τοὺς μετέφερον εἰς τὴν πρωτεύουσαν, ἵνα ζητήσουν τὰ ὡς ἄνω λύτρα ἀπὸ τὸν αὐτοκράτορα Ἀνδρόνικον τὸν Β', ὅστις, εὐρισκόμενος εἰς οἰκονομικὰς δυσχερείας καὶ μὴ δυνάμενος νὰ καταβάλλῃ τὰ λύτρα, παρεπονέθη μόνον εἰς τὸν Γκιουστινιάνην διὰ τὰς ἀνηκούστους αὐτὰς πράξεις τῶν ἀνδρῶν του . . . .²

Παραδίδεται ὅτι οἱ μοναχοί, βλέποντες ἐπερχομένους τοὺς πειρατὰς καὶ προαισθανθέντες τὴν καταστροφὴν, παρέλαβον τὴν εἰκόνα τοῦ ἁγίου Γεωργίου, ἣτις ἦτο κατάφορτος ἀναθημάτων καὶ κωδωνίσκων καὶ ἔκρυψαν αὐτὴν ἐντὸς τῆς γῆς εἰς μέρος κρημνῶδες, ἵνα δὲ μὴ καταστραφῇ αὕτη ἀπὸ τὰς βροχὰς καὶ τὴν ὑγρασίαν ἔθεσαν ἐπ' αὐτῆς τὴν ἁγίαν τράπεζαν, τὴν ὅποιαν καὶ ἐκάλυψαν μὲ χῶμα καὶ ξηροὺς θάμνους. Ἡ εἰκὼν αὕτη τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἔμεινεν ἀρκετοὺς αἰῶνας ἐντὸς τῆς γῆς διατηρηθεῖσα ἀβλαβής.

3. Εὗρεσις τῆς εἰκόνης καὶ ἴδρουσις τῆς νέας μονῆς.

Ὁ Μαν. Γεδεὼν βασισθεὶς εἰς τὸ πρὸς ὄφελος τῆς μονῆς ἐκδοθὲν ἐν Ἀθήναις τὸ 1881 φυλλάδιον «Κανὼν Παρακλητικὸς τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Κωδωνᾶ καὶ τὰ τῆς εὐρέσεως τῆς πανσέπτου αὐτοῦ εἰκόνης παρὰ τὴν Πριγκίπον» λέγει³, ὅτι, εὐρεθείσης ἐν Πριγκίπῳ τῆς εἰκόνης τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ Κωδωνᾶ, ἐκτίσθη περὶ τὸ 1628 ὑπὸ τοῦ μοναχοῦ Ἡσαίου ἡ μονὴ καὶ ὁ ναὸς αὐτῆς, ἐπὶ τῆς πατριαρχείας Κυρίλλου τοῦ Α' τοῦ Λουκάρεως. Ἐπὶ τοῦ ἰδίου φυλλαδίου βασιζόμενος καὶ

¹ Γ. Παχυμέρης, εἰς Ἀνδρόνικον IV, § 24.

² G. Sch l u m b e r g e r, Les îles des Princes, Paris 1925, σελ. 243 καὶ ἐξῆς.

³ Μαν. Γεδεὼν, Πατριαρχικοὶ Πίνακες, Κων/πολις 1890, σελ. 557.

ὁ R. Janin¹ ἀναφέρει ἔτος ἀνευρέσεως τῆς εἰκόνης καὶ κτίσεως τῆς μονῆς τὸ 1625 ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Σουλτάνου Μουράτ τοῦ Α΄.

Ὁ γράφας τὸ φυλλάδιον τοῦτο, ἔπενε εἰς πολλὰ λάθη, διότι ἀφ' ἐνὸς μὲν ἐν σελίδι 16 γράφει ὅτι « . . . τριακόσια ἔτη περιποῦ μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κων/πόλεως γέρον τις ποιμὴν . . . » δηλ. τὸ 1752 ἢ 1753, ἀφ' ἑτέρου δ' ἐν σελίδι 18, ἀναφέρει ὡς ἔτος οἰκοδομήσεως τῆς ἐκκλησίας ὑπὸ τοῦ ἰδίου ποιμένου τὸ 1035 ἔτος ἑγείρας, ὅπερ ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ ἔτος 1625, καὶ περὶ αὐτῶν ἐν σελίδι 20, λέγει ὅτι ἡ εἰκὼν ἐπὶ 625 ἔτη διετηρήθη εἰς τὴν ὕψιστην τῆς γῆς ἀβλαβῆς.

Παραθέτω σιγίλλιον ἐκδοθὲν ἐπὶ τῆς πατριαρχείας Σεραφεῖμ τοῦ Β΄ κατὰ Ἰούλιον τοῦ 1760, δι' οὗ κηρύττεται Σταυροπηγιακὴ ἢ ὡς ἄνω μονὴ καὶ διὰ τοῦ ὁποῖου ἐξακριβοῦται τὸ ἔτος τῆς ἀνοικοδομήσεως αὐτῆς.

Τὸ ἐν λόγῳ Σιγίλλιον ἔχει ὡς ἑξῆς: ²

† Σεραφεῖμ ἐλέφ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ ἐκδοθέντος Πατριαρχικοῦ Σιγίλλιδος γράμματος κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Χαλκηδόνος ἐν τῇ νήσῳ Πριγκίπῳ.

- 5 Πάντας μὲν δὴ τῶ ἐκκλησιαστικῶ δικαίῳ ἐλέει προστρέχοντας καὶ δίκαια προβαλλομένους ὑποδέχεσθαι οἶδεν εὐμενῶς ἢ καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ καὶ φιλοστόργως ἀντιλαμβάνεσθαι διαφόροις ἀντιλήψεως τρόποις, οἷα κοινῇ φιλόστοργος μήτηρ, τοὺς δ' ἱερά καὶ θεῖα τεμένη νεωστὶ ἐκ βάθρων < ἀνεγερθέντα > αὐτῇ προσάγοντας, καὶ
- 10 τὴν περὶ ταῦτα ἐκκλησιαστικὴν προστασίαν καὶ κηδεμονίαν αὐτῆς αἰτουμένους, πρὸς σύστασιν τε διαμονὴν τε καὶ παρτάσιν αὐτῶν, οὐχ ὅπως ὑποδοχῆς ἀξιοῖ, ἀλλὰ καὶ εὐφημίαις κατακοσμεῖν καὶ γεραίρειν διὰ τὸν τοιοῦτον ἔνθεον αὐτῶν ζῆλον, καὶ δὴ καὶ τὰ προσαγόμενα αὐτῇ θεῖα τεμένη ὅπου ἂν διατελῶσιν ὑπὸ τὴν πατριαρχικὴν περιοπὴν, τοῦ κατ' αὐ-
- 15 τὴν ἀγιωτάτου Ἀποστολικοῦ, Πατριαρχικοῦ καὶ Οἰκουμενικοῦ θρόνου ἀναιρουμένη τάττει, καὶ συνίστησι, καὶ κρατύνει διὰ σταυροπηγιακῆς ἀξίας ἀυτονομίας τε καὶ ἐλευθερίας. Οὕτω γοῦν κηδεμονικῶς ἔχουσα περὶ τὰ ὅσα σκηνώματα, ἐτοιμῶς τε ταῦτα ὑπὸ τὴν ἰδίαν προστασίαν ἀναλαμβάνουσα, ἀδικεῖν ἐπέχων, σταυροπηγιακῆς ἀξίας καὶ ἐλευθερίας
- 20 Οὕτω γοῦν κηδεμονικῶς ἔχουσα περὶ τὰ ὅσα σκηνώματα, ἐτοιμῶς τε ταῦτα ὑπὸ τὴν ἰδίαν προστασίαν ἀναλαμβάνουσα, ἀδικεῖν ἐπέχων; σταυροπηγιακῆς ἀξίας καὶ ἐλευθερίας ἀξιοῦν τὰ πανταχόθεν προσφεύγοντα τῇ θεϊκῇ αὐτοῦ προστασίᾳ σεπτὰ καταγώγια.

¹ R. J a n i n, Les îles des Princes σελ. 426.

² Κώδικες Πατριαρχικοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ τόμος Ε΄. σελ. 167.

Ἐπειδὴ τοιγαροῦν ἀνηνέχθη καὶ ἐδηλοποιήθη τῇ ἡμῶν Μετριότητι
 συνοδικῶς προκαθημένη, ὅτι κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Χαλκηδόνος ἐν τινι
 ἀκρωρείᾳ τῆς νήσου Πριγκίπου τόπος τις ἀπόκροτος καὶ κρημνάδης ἔχνος
 ἔφερεν ἱερᾶς τραπέζης, ἐξ ἧς εἰκάζειν εἶχον πολλοί, ὥς πάλοι μῆποτε
 ναὸς ἱερὸς ἔκειτο ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ, πρὸ ἀμνημονεύτων δ' ἤδη χρόνων 5
 εἶτε καὶ τοῦ καιροῦ παρατάσει, εἴθ' ἄλλη τινὶ περιπετεία καὶ περιστάσει
 εἰς παντελῆ κατέστη ἐρήμωσιν, τοῖς δ' ἐγχωρίοις ἐξ ἀρχαίας τυχὼν πα-
 ραδόσεως ἅγιος Γεώργιος Κουδουνᾶς ὁ τόπος ἐλέγετο. Ἐν αὐτῷ γοῦν τῷ
 τόπῳ θεῖω ζήλῳ κινήεις μοναχὸς τις Ἡσαΐας τοῦνομα, σκοποῦ ἔθετο
 ἀνεγεῖραι καὶ ἀνοικοδομηῆσαι ἱερὸν μονύδριον ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου ἐν- 10
 δόξῳ μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, καὶ δὴ πρὸ χρόνων ὀκτώ που ἀρξάμε-
 νος τῆς οἰκοδομῆς πολλὰ τε καμῶν, καὶ πολλὰ καταναλώσας εἰς πέρας
 ἤδη σὺν Θεῷ ἤγαγε τὸν θεοφιλῆ αὐτοῦ σκοπὸν τοῦτον καὶ συνεστήσας
 τὸ νῦν ὁρῶμενον ἱερὸν μονύδριον, ναοὺς τε δύο δειμάμενος τὸν μὲν ἐντὸς
 τοῦ μονυδρίου, ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Γεωργίου, τὸ δ' ἔξω που πλησίον 15
 ἐπ' ὀνόματι τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ κελλία αὐτάρ-
 κη κατασκευασάμενος, ἀναθήμασί τε καθωραΐσας αὐτὸ καὶ ἀφιερῶμασι
 καὶ σκεύεσιν ἱεροῖς. Ταῦτα τοίνυν διὰ μόχθων συχῶν καὶ ἀναλωμάτων
 οὐκ ὀλίγων ἀπαρτίσας ὁ εὐλαβὴς αὐτὸς μοναχὸς καὶ βουλόμενος ἀνεπη-
 ρέαστον διατελεῖν τὸ νέον τοῦτο μονύδριον συναυξανόμενον τῇ τοῦ χρό- 20
 νου προόδῳ, ἔγνω ἀναθέσθαι αὐτὸ τῇ προστασίᾳ τοῦ καθ' ἡμᾶς ἀγιο-
 τᾶτου ἀποστολικοῦ καὶ οἰκουμενικοῦ θρόνου, καὶ δὴ προσδραμὼν ἐδεήθη
 μετὰ θεομῶν παρακλήσεων τῆς συνήθους ἐκκλησιαστικῆς κηδεμονίας
 ἀξιῶσαι καὶ τοῖς λοιποῖς σταυροπηγιακοῖς μοναστηρίοις συγκατατάξει καὶ
 τὸ νέον τοῦτο μονύδριον, ὅπως τῇ ἐκκλησιαστικῇ ἰσχυί ρωννύμενον, ἀνώ- 25
 τερον γένηται πάσης ἐναντίας προσβολῆς καὶ ἐπηρείας. Παρέστησε δὲ
 καὶ μάρτυρας ἔκ τε τῶν χρησίμων ἐγχωρίων χριστιανῶν καὶ ἄλλα ἀξιο-
 πιστα πρόσωπα, τῶν εἰδόντων τὴν τοῦ μονυδρίου τούτου ἐκ βάθρων ὑπ'
 αὐτοῦ γενομένην ἀνέγερσιν. Τούτου χάριν τὴν αἵτησιν αὐτοῦ ὥς εὐλογον
 οὕσαν εὐμενῶς ἀποδεξάμενοι, ἔγνωμεν σταυροπηγιακῇ ἀξίᾳ τιμῆσαι τὸ 30
 ἱερὸν τοῦτο μονύδριον, κατὰ τὰ ἄπερ κέκτηται ἀνέκαθεν προνόμια ὁ
 καθ' ἡμᾶς ἀγιώτατος οἰκουμενικὸς θρόνος. Καὶ δὴ γράφοντες ἀποφαινό-
 μεθα συνοδικῶς μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερεπίμων
 τῶν ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, ἵνα
 τὸ διαληφθὲν ἱερὸν μονύδριον, τὸ τιμώμενον ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου ἐν- 35
 δόξῳ μεγαλομάρτυρος Γεωργίου καὶ κείμενον ἐν τῇ νήσῳ Πριγκίπῳ μετὰ
 τῆς πλησίον αὐτοῦ ἐκκλησίας τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου,
 κτημάτων τε καὶ πραγμάτων καὶ ἀφιερωμάτων αὐτοῦ, κινήτων τε καὶ
 ἀκινήτων, τῶν τε ἤδη ὄντων καὶ τῶν εἰσέπειτα προσκτηθησομένων,
 ὑπάρχη καὶ λέγεται καὶ παρὰ πάντων γινώσκηται Πατριαρχικόν, Σταν- 40

ροπηγιακόν, ἐλεύθερον, ἀδούλωτον, ἀσύδοτον καὶ ἀκαταπάτητον, μηδενὶ ἄλλῳ ὑποκείμενον εἰμὴ τῷ καθ' ἡμᾶς ἁγιωτάτῳ πατριαρχικῷ καὶ οἰκου-
 μενικῷ θρόνῳ, ὑπ' αὐτοῦ μόνου δεσποζόμενον, κρινόμενόν τε καὶ ἀνα-
 κρινόμενον οὔτε μὴ ὀφείλων παρέχειν τινὶ πολὺ ἢ ὀλίγον, εἰμὴ μόνον πρὸς
 5 τὴν καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃν Ἐκκλησίαν ἀνά τριακόσια τριάκον-
 τα ἄσπρα τὸν χρόνον, μνημονευομένου ἐν αὐτῷ ἀεννάως τοῦ κανονικοῦ
 Πατριαρχικοῦ ὀνόματος ἐν πάσαις ταῖς ἱεραῖς τελεταῖς καὶ ἀκολουθίαις
 ὡς νενομίσται, ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ ρηθεὶς μοναχὸς κτίτωρ τοῦ αὐτοῦ μονυ-
 δρίου καὶ σὺν αὐτῷ ὅποσοι ἂν ᾴσι, διάγωσιν ἀνενόητοι ἐν ἀσυδο-
 10 σίᾳ, φροντίζοντες τῆς συστάσεως καὶ βελτιώσεως τοῦ ρηθέντος μονυ-
 δρίου καὶ ἐν εὐταξίᾳ καὶ κοσμιότητι πολιτευόμενοι. Ὅς δ' ἂν καὶ ὁποῖος
 τῶν ἀπάντων τολμήσῃ ποτὲ διασεῖσαι τὰ ἐν τῷ παρόντι συνοδικῶς ἀπο-
 φανθέντα περὶ τῆς σταυροπηγιακῆς ἀξίας τοῦ ρηθέντος μονυδρίου καὶ
 ἀνατρέψῃ ταῦτα καὶ ὅλως μετακινήσῃ ἐπὶ τὸ χειρὸν βλάβην τε προξε-
 15 νῆσαι ἢν τινὰ σὺν τῷ μονυδρίῳ τούτῳ, ὁ τοιοῦτος ὁποίας ἂν εἴη τάξεως
 καὶ καταστάσεως, ἀφωρισμένος εἴη παρὰ τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου
 μακαρίας Τριάδος τοῦ ἐνὸς τῇ φύσει μόνου Θεοῦ καὶ κατηραμένος καὶ
 ἀσυγχώρητος καὶ μετὰ θάνατον ἄλυτος καὶ πάσαις ταῖς πατριαρχικαῖς
 καὶ συνοδικαῖς ἀραῖς ὑπεύθυνος καὶ ἔνοχος τῷ πυρὶ τῆς γεέννης.

20 Ὅθεν εἰς ἔνδειξιν καὶ ἀσφάλειαν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν Πατριαρχι-
 κὸν καὶ Συνοδικὸν ἡμῶν ἐν μεμβράναις γράμμα καταστροφθὲν καὶ ἐν τῷδε
 τῷ Ἱερῷ Κώδικι τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃς Ἐκκλησίας, καὶ ἐδόθη τῷ ρη-
 θέντι νέῳ ἱερῷ μονυδρίῳ τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου.

Ἐν ἔτει ,αψζ'. κατὰ μῆνα Ἰούλιον.

25

Ἰνδικτιῶνος Η'.

Σεραφεῖμ ἐλέφ Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας
 Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

† ὁ Ἡρακλείας Γεράσιμος † ὁ Νικαίας Ἱερώνυμος † ὁ Δέρκων Σα-
 μουήλ † ὁ Προύσης Μελέτιος † ὁ Σεργῶν Ἰωαννίκιος † ὁ Νέων Πα-
 30 τῶν Καλλίνικος † ὁ Δρύστρας Βαρθολομαῖος † ὁ Σοφίας Ἱερεμίας
 † ὁ Βάρνης Καλλίνικος

† ὁ Ἀδριανουπόλεως Διονύσιος

† ὁ Μεσημβρίας Ἀνθίμος

† ὁ Φερσάλων Δωρόθεος

Ἐκ τοῦ σιγιλλίου τούτου μανθάνομεν : α'.) ὅτι ἡ μονὴ ἐκτίσθη ὑπό
 τινος μοναχοῦ Ἰσαίου τῷ 1751-2 εἰς μίαν τοποθεσίαν τὴν ὁποίαν οἱ
 κάτοικοι ἐκ παραδόσεως ὠνόμαζον ἅγιον Γεώργιον Κουδουνᾶν, β'.) ὅτι ὁ
 ρηθεὶς Ἰσαίας ἔκτισε εἰς διάστημα ὀκτῶ περίπου ἔτων τὸν ναὸν τοῦ
 ἁγίου Γεωργίου, τὸ παρεκκλήσιον τῶν Βλαχερνῶν καὶ τὰ πέριξ κελλία καὶ

γ') ὅτι πρῶτος ἡγούμενος τῆς μονῆς ἐγένετο ὁ μοναχὸς Ἡσαΐας, ὅστις ἐπιθυμῶν ὅπως τὸ μονύδριον τοῦτο διατελῆ ἀνεπηρέαστον, ἐζήτησεν τὴν κατάταξιν αὐτοῦ μεταξὺ τῶν Σταυροπηγιακῶν μονῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὅπερ καὶ ἐγένετο κατὰ μῆνα Ἰούλιον τοῦ 1760.

Κατὰ τὸ διάστημα ὅμως αὐτὸ τῆς ἀνοικοδομίσεως τῆς ἐν λόγῳ μονῆς ὁ μοναχὸς Ἡσαΐας, ἀφοῦ ἐδαπάνησεν ὅλην αὐτοῦ τὴν περιουσίαν, ἠναγκάσθη νὰ δανεισθῆ ἐν ἀρκετὰ σεβαστόν, διὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ποσόν, μέρος τοῦ ὁποίου ἐπλήρωσε μὲν αὐτός, ἔμεινε δὲ χρῆος ἐκ 3.500 γροσίων* ἀδυνατῶν νὰ ἀποπληρώσῃ ὁ ἴδιος τὸ ποσὸν τοῦτο καὶ μὴ δυνάμενος νὰ ἐξεύρῃ ἄλλοθεν χρήματα πρὸς ἀπαλλαγὴν τοῦ ἐν λόγῳ χρῆους, προσέδραμε καὶ πάλιν κατὰ Ὀκτώβριον τοῦ ἰδίου ἔτους πρὸς τὴν Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν καὶ ἐδεήθη θεομῶς, ὅπως τύχῃ καὶ δευτέρας χάριτος, ὥστε ἡ ὑπ' αὐτοῦ μὲ τόσους κόπους καὶ δαπάνας ἀνεγερθεῖσα μονή, ἵνα μὴ καταπέσῃ καὶ ἀφανισθῆ, προσηλωθῆ καὶ ἀφιερωθῆ τῇ ἐν τῷ ἀγιωνύμῳ ὄρει εὐρισκομένη ἱερᾷ βασιλικῇ καὶ σταυροπηγιακῇ μονῇ τῆς Λαύρας.

Τῆς αἰτήσεώς του ταύτης εὐλόγου φανείσης καὶ κατοπιν συναινέσεως καὶ τῶν Λαυριωτῶν πατέρων, ὅπως ἀναλάβουν τὴν διακυβέρνησιν τῆς μονῆς ταύτης, ἐγένετο ἡ ρηθεῖσα ἔνωσις, ἐκδοθέντος πρὸς τοῦτο καὶ πατριαρχικοῦ σιγιλλιώδους γράμματος, τὸ ὁποῖον ἔχει ὡς ἑξῆς: ¹

† Σεραφεῖμ ἐλέῳ Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ κατὰ τὴν νήσον Πριγκίπον ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Χαλκηδόνος γεγονότος μονυδρίου τοῦ ἀγίου Γεωργίου τοῦ Κουδουνᾶ τοῦ προεκδοθέντος σιγιλλιώδους γράμματος, εἶτα δὲ τῇ ἱερᾷ βασιλικῇ Λαύρᾳ ⁵ δοθέντος καὶ μετόχιον ἐκείνης γεγονότος

Ἔσα ποτὲ κατὰ καιροὺς ὁσίως καὶ καλῶς ἐναρξάμενα καὶ τὴν πρώτην αὐτῶν ὑπόστασιν καὶ εἰς τὸ εἶναι πάροδον εὐτυχῶς εἰς ἔκβασιν ἀγαθὴν ἐσχηκότα ὡς ἐπὶ κρητίδος καὶ βάσεως ἀσφαλοῦς ἐρηρσιμένα, ἐπαινετὰ μὲν εἰσὶν αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ καὶ ἀποδοχῆς ἄξια διὰ τὴν ἐποφελῆ καὶ 10 ἀγαθὴν προαίρεσιν τῶν προκαταρξαμένων, καὶ εἰς τὸ εἶναι προαγαγόντων αὐτὰ ὁσίων καὶ ἐναρέτων ἀνδρῶν, οἵτινες τόγε εἰς αὐτοὺς ἦγον τὸν πρὸς τὰ θεῖα ζῆλον αὐτῶν ἐφ' ὅσον αὐτοῖς ἦν δυνατόν ἱκανῶς καὶ ἀνελλιπῶς ἀνεδέξαντο, ἐν οὐδενὶ ὑστερήσαντες τῶν καθηκόντων, ἀλλὰ πᾶσαν αὐτῶν τὴν δύναμιν καὶ διὰ τὴν πρὸς Θεὸν ἀγάπην προθύμως κατα- 15 ναλώσαντες, καὶ τὸν μισθὸν αὐτῶν ἐπάξιον τῆς θεοσεβείας ἀντιλαβόν-

¹ Κώδικες Πατριαρχικοῦ Ἀρχιεποφυλακίου, τόμος Ε'. σελ. 170.

τες ἐπεὶ τοιγε καὶ Θεῶ φίλον φασὶ τὸ κατὰ δύναμιν, ἀλλ' ἐπειδὴ τῇ προκατάρξει τῶν καλῶς συντελεσθέντων ἐπιζητοῦντας ἀναγκαίως καὶ ἡ διαμονὴ καὶ παράτασις τῶν αὐτῶν καὶ τοῦτο ἐστὶ τὸ μάλιστα σπουδαζόμενον τοῖς φρονήσει καὶ συνέσει κεκοσμημένοις ἐν τοῖς πολιτικοῖς
 5 καὶ ἐκκλησιαστικοῖς πράγμασιν, οὐ μόνον ἡ τῶν ἀγαθῶν εἰς μέσον προαγωγή, ἀλλὰ καὶ ἡ τούτων εἰς τὸ ἐξῆς διαμονὴ καὶ συντήρησις κατὰ τὸ σοφὸν λόγιον, οὐ τὸ κτῆσαι μόνον ἀγαθὸν ἀποφαινόμενον ἀλλὰ καὶ τὸ φυλάξαι, συνέστησε διὰ τὴν φυλακὴν ταύτην ἡ τῶν πολλῶν συνδρομὴ διὰ τινος ἐπικρατεστέρας καὶ ἰσχυροτέρας δυνάμεως, ἀγαθοὶ γὰρ φησὶν
 10 οἱ δύο ὑπὲρ τὸν ἓνα, καὶ τοῦτο διὰ τὴν ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν, οὕτω τοῦ Θεοῦ εὐδοκοῦντος, ὅπως ἐπιδεεῖς ὤμεν ἀλλήλων καὶ ἀντιλαμβανόμεθα ἀλλήλων ἐν <παντί;> κατὰ τὸν μακάριον Παῦλον, οἱ δυνατοὶ γὰρ φησὶ βαστάζετε τὰ βάρη τῶν ἀδυνάτων. Ταῦτά τοι . . . οὕτωςι φρονήσεως . . . τοὺς ἀγαθοῦ τινος ἔργου καὶ πράγματος ἐναρξάμενους εἶτα
 15 διὰ τὰς ἐνούσας δυσχερείας καὶ περιστάσεις, ὅποιαί πολλαὶ περικυκλοῦσι τὰ ἀνθρώπινα (δυσχερῆ γὰρ πάντων καὶ ἐπίπονα τὰ καλὰ καὶ τῆς παρ' ἐτέρων ἐπικουρίας καὶ ἀντιλήψεως δεόμενα) ἀπαγορεύσαντες ἐν τῷ μέσῳ ἐπὶ τῇ φυλακῇ τοῦ ἰδίου πονήματος, καὶ πρὸς τὴν διαμονὴν αὐτῶν χαλεπῶς καὶ ἀδυνάτως ἔχοντες μὴ καταπροδοῦναι τὰ καλῶς ἐργασμένα ὡς
 20 λιμένι συστατικῶν, ἀλλ' ἐτέρα ὑπαρχοῦσα δυνάμει προσδραμεῖν ἐπιτρέψαι καὶ ἐγχειρῆσαι αὐτὸ ἀντιλαβέσθαι δυναμένη καὶ διασῶσαι καὶ τοῦ ὑφορωμένου ἐξαρπάσαι ναυαγίου τε καὶ κινδύνου καὶ τῷ τρόπῳ τούτῳ διασώσασθαι τὸ καλῶς ἐξ ἀρχῆς ἐνηργημένον.

Ἐπειδὴ τοιγαροῦν καὶ τὸ νῦν πρὸ χρόνων ἤδη τινῶν ἔφθασεν ἐκ βάρ-
 25 θρων καὶ θεμελίων ἀνεγερθῆναι ἱερὸν καὶ σεβάσιμον μονύδριον ἐν τῇ νήσῳ νήσῳ Πριγκίπῳ τῆς ἐπαρχίας Χαλκηδόνος, ἔχον ἔνδον μὲν ἐκκλησίαν τιμωμένην ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου καὶ ἐπονομαζομένου τοῦ Κουδουνᾶ, καὶ ἔξωθεν δὲ πλησίον ἐτέραν ἐκκλησίαν τιμωμένην ἐπ' ὀνόματι τῆς ὑπεραγίας ἡμῶν
 30 Θεοτόκου, ὅπως ἀνήγειρεν καὶ ἀνφοδόμησεν ἰδίους πόνοις καὶ δαπανήμασι θεοφιλῆς τις καὶ εὐλαβῆς μοναχὸς Ἡσαΐας τ' οὐνομα, ζήλω θείῳ κεινημένος εἰς δόξαν Θεοῦ καὶ μνημόσυνον τῶν εὐσεβῶν Χριστιανῶν, δειμάμενος ἐν αὐτῷ καὶ κελλία πρὸς ἐνοίκισιν τῶν ἐκεῖσε μοναχῶν, ἀναθήμασί τε καὶ ἀφιερῶμασι κατακοσμήσας αὐτό· κἀντεῦθεν μετὰ τὴν συμ-
 35 πλήρωσιν καὶ τὸν ἀπαρτισμὸν τοῦ θεοφιλοῦς τούτου ἔργου, πρόνοιαν ποιησάμενος καὶ τῆς εἰς τὸ ἐξῆς αὐτοῦ ἐλευθερίας, ἀσυδοσίας τε καὶ ἀνενοχλήσεως, προσέφερεν αὐτὸ καὶ προσέθετο τῇ πατριαρχικῇ περιωπῇ καὶ μεγαλειότητι τοῦ καθ' ἡμᾶς οἰκουμενικοῦ θρόνου ἐπὶ τῷ συγκαταλεγῆναι τοῖς λοιποῖς Σταυροπηγιακοῖς μοναστηρίοις, οὗ τὴν προσαγωγὴν ὡς
 40 κτίτορος γνησίου ἀποδεξάμενοι ἡμεῖς τε καὶ ἡ καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ

Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, ἀπεφηνάμεθα αὐτὸ καὶ κατεστήσαμεν συνοδικῇ δια-
γνώσει, πατριαρχικόν, σταυροπηγιακόν, ἐλεύθερον καὶ ἀδούλωτον καὶ
παντὶ ἀσύδοτον εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα κατὰ τὴν τάξιν καὶ τοὺς ὄρους
τῆς σταυροπηγιακῆς ἀξίας τε καὶ φιλοτιμίας κατὰ τὴν περίληψιν τοῦ προ-
τινος ἐκδοθέντος παρ' ἡμῶν πατριαρχικοῦ συνοδικοῦ σιγίλλιδους γραμί- 5
ματος, περιέχοντος καὶ δεικνύοντος τὸν τε ρηθέντα κτίτορα Ἡσαΐαν καὶ
τὸν ἔνθεον ζῆλον καὶ φιλοπονίαν αὐτοῦ, καὶ τὸν τρόπον τῆς οἰκοδομῆς,
ἔτι δὲ καὶ τὴν προσήλωσιν τοῦ αὐτοῦ μονυδρίου εἰς τὸν οἰκουμενικὸν
ἡμῶν θρόνον.

Καὶ ταῦτα μὲν θείῳ ἐλέει ἐπεραιώθησαν καλῶς. Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ ὄη- 10
θεὶς κτίτορ ἐν τῇ οἰκοδομῇ καὶ ἀνεγέρσει ταύτῃ πολλῶν δυσχερειῶν πει-
ραθεὶς, δαπανήμασι τε καὶ ζημίαις ὑπερμέτροις περιπεσὼν, μετὰ τὸ κατα-
ναλῶσαι πάντα ὅσα ἐκέκτητο, ἠγαγκάσθη προσέτι καὶ χρεοῖς περιπεσεῖν
ἐκ δανείων εἰς ἀπαρτισμὸν τοῦ θεοφιλοῦς αὐτοῦ ἔργου, ἐξ ὧν χρεῶν
ἐπλήρωσεν μὲν αὐτὸς ἱκανὴν ποσότητα ἄσπρων ὅσα δεδύνηται, κατανα- 15
λώσας πάντα τὰ παρ' ἑαυτοῦ, ἔμειναν δὲ τὰ λοιπὰ χρεωστούμενα, τρεῖς
χιλιάδες καὶ πεντακόσια γρόσια, ὧν εἰς ἀποπλήρωσιν αὐτὸς τε ἀδυνατῶν,
ὡς μηδὲν ἔτι οἴκοθεν ἔχων καταβάλλειν, προκαταναλωθείσης πάσης τῆς
οὐσίας αὐτοῦ, ἀλλ' οὐδὲ εὐρεῖν καὶ πορίσασθαι δυνάμενος, καὶ τοῦ χρέους
ἀπαλλαγῆναι· ναὶ μὴν καὶ τὴν εἰς τὸ ἐξῆς διαγωγὴν τῆς συνασκήσεως 20
τῶν μελλόντων μονάσαι ἐν τῷ μονυδρίῳ τούτῳ καὶ διαγῆν ἐν αὐτῷ κατὰ
τὴν τάξιν τοῦ μοναδικοῦ βίου ἐπιδομένην καὶ ἀνδρῶν ἀξίων καὶ ἱκα-
νῶν καὶ κυβερνητῶν καὶ ἐπιστατῶν ἀξιολόγων ὑπερβαίνουσαν πᾶσαν τὴν
ἑαυτοῦ δύναμιν, ναὶ μὴν καὶ ἀπολογηθῆναι καὶ τὰ ρηθέντα χρεὴ τῆς μο-
νῆς καὶ ἀπαλλαξαι αὐτὴν τῆς ἐνοχῆς καὶ τοῦ κινδύνου, προσέδραμε αὐθις 25
τῇ προνοίᾳ καὶ χάριτι τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃς Ἐκκλησίας,
καὶ ἐδεήθη θεομῶς δευτέρας ἀξιωθῆναι καὶ τυχεῖν χάριτος, ὥστε τὴν
παρ' αὐτοῦ ἀνεγερθεῖσαν τοσοῦτοις πόνοις ἱεράν μονὴν ταύτην, ἐφ' ᾧ μὴ
καταπεσεῖν καὶ ἀφανισθῆναι τῇ στερήσει τοῦ δυναμένου καὶ διασῶσαι
αὐτήν, ἔχουσαν ἀναφαρέτως τὴν ἦνπερ πεπλούτηκε σταυροπηγιακὴν 30
ἀξίαν τε καὶ φιλοτιμίαν σὺν πᾶσι τοῖς προνομίαις αὐτῆς, προσήλωθῆναι
καὶ ἀφιερωθῆναι τῇ ἐν τῷ ἁγιωνύμῳ ὄρει εὐρισκομένῃ, ἱερᾷ, βασιλικῇ καὶ
σταυροπηγιακῇ μονῇ τῆς Λαύρας, καὶ τὸ ὅμοιον συνανακραθῆναι τῷ
ὁμοίῳ, τὸ ἐλλιπὲς τῷ τελείῳ, τὸ ἀδύνατον τῷ δυνατῷ καὶ ἐπικρατεστέρῳ
μέρει καὶ γενέσθαι μετόχιον τῆς ρηθείσης Λαύρας ὑποκείμενον καὶ συν- 35
ημμένον καὶ ἠνωμένον αὐτῇ καὶ ὑπ' αὐτῆς προνοούμενον καὶ διακυβερ-
νώμενον κατὰ τὴν τάξιν τοῦ μοναδικοῦ βίου, ἱκανή γε ἐστὶν ἡ σεβασμία
μονὴ τῆς Λαύρας καὶ συνέχειν αὐτὸ καὶ μοναχοῖς ἀξίοις κατακομιῆσαι
καὶ τὰ χρεὴ ἀπολογηθῆναι καὶ διασῶζειν αὐτήν εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα
θεοῦ συναιρουμένου. Τῆς οὖν δεήσεως ταύτης τοῦ ρηθέντος κτίτορος μο- 40

ναχοῦ Ἡσαίου εὐλόγου ἀναφανείσης ὡς τὴν πρόνοιαν τῆς σωτηρίας τοῦ μονυδρίου ἐμφρόνως ποιούμενοι, συναινέσαντων ἐπὶ τούτῳ καὶ τῶν ἰδίων λαυριωτῶν πατέρων ἀναδέξασθαι δηλονότι καὶ ἀναλαβεῖν τὸ ἱερὸν τοῦτο μονύδριον συνενῶσαι τε καὶ συγκατατάξαι τοῖς λοιποῖς αὐτῶν κτήμασί 5 τε καὶ μετοχίοις καὶ ἀναθήμασιν, ἡμετέρῳ πατριαρχικῇ προτροπῇ καὶ ἀδείᾳ διὰ τὴν ἐν ἀμφοτέροις σταυροπηγιακὴν ἀξίαν καὶ φιλοτιμίαν ἐγένετο καὶ ἀπηρτίσθη ἡ ρηθεῖσα ἔνωσις πρὸς ἀγαθὸν καὶ συμφέρον ὅλων ἀφορῶσα.

Καὶ οἱ μὲν λαυριῶται πατέρες ἀνεδέξαντο καὶ ἐπλήρωσαν τὰ ρηθέν- 10 τα χρῆμα καὶ μονυδρίου τοῦ Κουδουνᾶ, συμποσούμενα εἰς τρεῖς χιλιάδας καὶ πεντακόσια γρόσια καὶ ἀπὸ ἄλλων τῆς ἐνοχῆς ἐκείνης τὸν ρηθέντα κτίτορα, αὐτὸς δὲ ἐνεχείρισε καὶ ἐπέστρεψεν αὐτοῖς ὅλα τὰ κτιτορικὰ αὐτοῦ δίκαια καὶ πᾶσαν τὴν ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ ἀνεγεροθέντι μονυδρίῳ ἐξουσίαν καὶ διοίκησιν, τῇ ρηθείᾳ σεβασμῆς μονῆ τῆς Λαύρας μηδὲν ἄλλο 15 ὀφείλων ἔχειν παρ' αὐτῆς εἰ μὴ μόνον τὸ διηνηκέες αὐτοῦ μνημόσυνον, ὡς κτίτορος, γενόμενος καὶ εἰς τῶν λαυριωτῶν πατέρων καὶ αὐτὸς ὢν καὶ γνωριζόμενος, καὶ τὴν κυβέρνησιν καὶ συντροφίαν αὐτοῦ παρὰ τῆς σεβασμῆς ταύτης μονῆς ἔχειν ἐφ' ὄρου ζωῆς αὐτοῦ ἀνενοχλήτως καὶ ἀνεπηρείστως. Τὸ δὲ μονύδριον τοῦτο τοῦ Κουδουνᾶ τὸ ἐν τῇ νήσῳ Πριγκί- 20 πῳ, μετὰ τῶν εἰρημένων δύο ἐκκλησιῶν καὶ κελλίων τε καὶ πάσης τῆς περιοχῆς καὶ οἰκοδομῆς αὐτοῦ, κτήματά τε καὶ πράγματα καὶ ἀφιερῶματα αὐτοῦ, ὅσα τε ἤδη ἔχει, καὶ ὅσα μετὰ ταῦτα προσκτήσεται, καθὼς ἐν τῷ προεκδοθέντι ἡμετέρῳ σιγγιλιώδει γράμματι τῆς φιλοτιμηθείσης αὐτῷ σταυροπηγιακῆς ἀξίας καὶ ἐλευθερίας προδιετυπώθη καὶ διώρισται (ὅπως 25 καὶ αὐτὸ ἐνεχειρίσθη παρὰ τοῦ αὐτοῦ κτίτορος τοῖς αὐτοῖς ὀσιωτάτοις λαυριώταις πατράσι) ὑπάρχει τοῦ λοιποῦ ὑπὸ τὴν κτῆσιν καὶ χρῆσιν καὶ δεσποτείαν προστασίαν τε καὶ διαγωγὴν καὶ κυβέρνησιν τῆς σεβασμῆς μονῆς τῶν ὀσιωτάτων λαυριωτῶν πατέρων μετόχιον καὶ κτήμα ἰδιάζον αὐτῶν καὶ γνωριζόμενον καὶ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν αὐτῶν κείμενον ἀναφαι- 30 ρέτως καὶ ἀμετακινήτως εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα ὡς καὶ ἰδίῳ αὐτῶν χρήμασιν ἐξηγορασμένον καὶ τῇ τοῦ κτίτορος αὐθαίρετῷ βουλῇ καὶ ἐκουσίᾳ γνώμῃ καὶ θερμαῖς αὐτοῦ δεήσεσιν ἀφιερῶμένον καὶ ὑφ' ἡμῶν ἐκκλησιαστικῶς καὶ συνοδικῶς μετόχιον αὐτῶν . . . . καὶ ὑπ' αὐτῶν δυνάμενον διασώζεσθαι καὶ καταρτίζεσθαι καὶ συνέχεσθαι καὶ συντη- 35 ρεῖσθαι Θεοῦ συναιρομένου εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα. Ὅς δ' ἂν τις καὶ ὁποῖος τολμήσει κατὰ τινὰ καιρὸν διασεῖσαι καὶ ἀνατρέψαι τὴν γενομένην ταύτην ἔνωσιν καὶ προσήλωσιν τοῦ ἱεροῦ μονυδρίου τούτου μετὰ τῆς σεβασμῆς μονῆς τῆς Λαύρας, καὶ τὸ εἶναι μετόχιον αὐτῆς, καὶ θελήσῃ οἰφθῆποτε τρόπῳ καὶ προφάσει ἐνόχλησιν τινὰ καὶ ζημίαν προξενῆσαι 40 τοῖς ὀσιωτάτοις λαυριώταις πατράσι περὶ τοῦ ἀφιερῶθέντος αὐτοῖς με-

τοχίου καὶ μονυδρίου τούτου τοῦ Κουδουνᾶ ἀπεναντίας φερόμενος τῇ ἐκ-
 κλησιαστικῇ καὶ συνοδικῇ ἡμῶν ἀποφάσει ταύτῃ, ὁ τοιοῦτος ὁποῖος πότ'
 ἂν ἦ, εἴτε τοῦ ἱερατικοῦ καὶ ἐκκλησιαστικοῦ καταλόγου εἴτε καὶ τῶν
 λαϊκῶν τάξεων, ἀφωρισμένος εἶη παρὰ τῆς ἀγίας, ὁμοουσίου, ζωοποιῦ
 καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος, τοῦ ἐνὸς τῇ φύσει μόνου Θεοῦ καὶ κατηραμένος 5
 καὶ ἀσυγχώρητος καὶ μετὰ θάνατον ἄλυτος καὶ πάσαις ταῖς πατριαρχι-
 καῖς ἀραῖς ὑπόδικος καὶ ἔνοχος τοῦ πυρὸς τῆς γεέννης. Ὅθεν εἰς τὴν
 περὶ τούτου ἐνδειξιν καὶ διηγετικὴν τὴν ἀσφάλειαν περὶ τῆς γενομένης ἐνώ-
 σεως τοῦ ρηθέντος μονυδρίου τοῦ Κουδουνᾶ μετὰ τῶν λαυριωτῶν ἐγένε-
 νετο τὸ παρὸν ἡμέτερον πατριαρχικὸν καὶ συνοδικὸν σιγιλλιδες ἐν μεμ- 10
 βράναις γράμμα καταστρωθὲν ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ κώδικι τῆς τοῦ Χριστοῦ
 Μεγάλῃς ἐκκλησίᾳ καὶ δοθὲν τῷ ἱερῷ μοναστηρίῳ τῆς Λαύρας.

Ἐν ἔτει ἀψζ'. κατὰ μῆνα Ὀκτώβριον
 Ἐπινεμήσεως Θ'.

† ὁ Καισαρείας Παῖσιος † ὁ Ἡρακλείας Γεράσιμος † ὁ Νικαίας Ἰε- 15
 ρεμίας † ὁ Δέρκων Σαμουὴλ † ὁ Προύσης Μελέτιος † ὁ Σερρῶν Ἰω-
 αννίκιος † ὁ Μιτυλήνης Ἀνθίμος † ὁ Μεσημβρίας Ἀνθίμος † ὁ Δρύ-
 στρας Βαρθολομαῖος † ὁ Σοφίας Ἰερεμίας † ὁ Βάρνης Καλλίνικος † ὁ
 Φερσάλων Δωρόθεος

Φαίνεται ὅμως ὅτι οἱ Λαυριῶται πατέρες πολὺ ὀλίγον ἐμερίμνησαν
 περὶ τοῦ μετοχίου των τούτου, διότι ἡ μονὴ καὶ πάλιν περιῆλθεν εἰς ἐν-
 δειαν, ὁ δὲ ἡγούμενος αὐτῆς Ἡσαΐας ἠναγκάσθη νὰ τὴν παραχωρήσῃ εἰς
 τὸ ῥουφέτιον τῶν μπακάλιδων τῆς πόλεως ὡς διαλαμβάνει μικρὰ τις ση-
 μείωσις, τὴν ὁποίαν εὗρον εἰς τὰ ἐλάχιστα ἄλλωστε ἐγγράφα τῆς μονῆς
 καὶ ἣτις ἔχει ὡς ἑξῆς :

αφογ', ἰαν'' ἔξει

του ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος γεώργιου

του κουδουνᾶ χοιζέτι τον μαστόρον μπακάλιδον

ἔτος ΠΛV ρεληλεβελην < (ἦτοι 1187 ρεμπῆ-οὐλ-ἐβέλ. 21)

διαλαμβάνη ὅτι ἐπούλησε ὁ ἰσαίας το μοναστήριον

ἅγιον γεόργιοε κοδονά ης τους μπακάλιδες της πόλεως :

οἱ ὁποῖοι μπακάλιδες το ἐπολήσαν της λαύρας πελοποννήσου

Ἡ συντεχνία αὕτη τῶν παντοπωλῶν ὄντως ἐπεμελήθη τῶν τῆς μο-
 νῆς μέχρι τοῦ 1781. Ἐπὶ τῆς πατριαρχείας ὅμως Γαβριὴλ τοῦ Δ' μὴ δυ-
 νάμενοι οὗτοι νὰ συνεχίσωσι τὰ τῆς διαχειρίσεως καὶ ἐπιμελείας αὐτῆς,
 ἐξήτησαν τὴν ἀνάθεσιν καὶ προσήλωσίν της εἰς τὴν ἐν Πελοποννήσῳ μο-

νήν τῆς Λαύρας. Τῇ συναινέσει λοιπὸν τοῦ τε ἁγίου Χαλκηδόνης καὶ τοῦ ἡγουμένου τῆς ἐν λόγῳ μονῆς ἐγένετο τὸ σχετικὸν ἔγγραφο τῆς προσηλώσεως, ὅπερ ἔχει ὡς ἑξῆς :

† ὁ Χαλκηδόνης Παρθένιος ἐπιβεβαιοῖ

Διὰ τοῦ παρόντος ἡμῶν γράμματος γίνεται δῆλον, ὅτι ἡμεῖς οἱ μαγίστροι τοῦ ρουφελίου τῶν μπακάληδων καὶ ἐπίτροποι τοῦ ἱεροῦ μοναστηρίου τοῦ μεγαλομάρτυρος γεωργίου τοῦ Κωδωνᾶ τοῦ κειμένου κατὰ τὴν νῆσον Πρίγκιπον, μετὰ γράμμα ἐκκλησιαστικὸν καὶ χοτζέτι τῆς βασιλικῆς κρίσεως, ἣδη συνελθόντες οἰκεία βουλῆ καὶ αὐθαιρέτῳ γνώμῃ, παραιτούμεθα τὴν ἐπιτροπικὴν τοῦ ρηθέντος ἱεροῦ μοναστηρίου τῷ πανοσιωτῆ ἁγίῳ Καθηγουμένῳ τῆς κατὰ τὸν μωρέαν Λαύρας παπᾶ κὺρ Ἀνθίμου, ἐπὶ τὸ εἶναι μετόχιον ἀναφαίρετον τοῦ ρηθέντος μοναστηρίου τῆς
 10) Λαύρας, ὡσὰν ὁποῦ ἔμεινε παντελῶς ἀπροστάτευτον καὶ ἀπειλεῖ καὶ πτωσιν καὶ ἐφεξῆς παντελῆ ἐρήμωσιν καὶ μετὰ τὸ νὰ μὴν ἐξαρκούμεν καὶ ἡμεῖς νὰ τὸ ἐπιστατοῦμεν καθὼς πρέπει μετὰ κοινὴν ἡμῶν γνώμην καὶ μετὰ τὴν γνώμην τοῦ κυριάρχου τῆς ἐπαρχίας πανιερωτάτου μητροπολίτου Χαλκηδόνης κυρίου Παρθενίου, τὸ ρηθὲν μοναστήριον τοῦ Κουδουνᾶ
 15) ἐπροσηλώσαμεν εἰς τὸ τῆς Λαύρας μοναστήριον ἐπὶ τῷ εἶναι καὶ λέγεται ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἑξῆς μετόχιον τῆς Λαύρας καὶ δὴ,

αὖν, ἀφοῦ παραδώσαμεν κατὰ τὸ χοτζέτι τῆς κρίσεως ὅλα τὰ εἰς χεῖρας μας σενέτια καὶ γράμματα τοῦ ρηθέντος μοναστηρίου τοῦ Κουδουνᾶ τῷ ρηθέντι ἡγουμένῳ παπᾶ κὺρ Ἀνθίμῳ ὁμοίως καὶ τὰ κινητὰ καὶ ἀκίνητα πράγματα διὰ προστασίας τοῦ πανιερωτάτου μητροπολίτου ἁγίου Χαλκηδόνης κυρίου Παρθενίου καὶ ἐγχωρίων τῆς πριγκίπου, βεβαιοῦμεν καὶ διὰ τοῦ παρόντος ἡμῶν ἐνυπογράφου καὶ ἐμμερτύρου γράμματος ὅτι κοντὰ ὁποῦ δὲν ἔχομεν μῆτε ὀβολὸν νὰ λαμβάνωμεν ἀπὸ τὸ μοναστήριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος γεωργίου τοῦ Κουδουνᾶ, γενόμενον μετὰ τελειότητα ἰσρά βε ἰσρα ἁμμεῖ δαβαδάν, βε κιαφέι μουταλετεπέν, εἴτε ἀπὸ ἄλλον <ὁποιοιοῦν> μηδέν, ὑποσχόμεθα καὶ ὡς Χριστιανοὶ νὰ συμβοηθοῦμεν τὸ ρηθὲν ἱερὸν μοναστήριον, ἐλπίζοντες ἣδη νὰ ἰδοῦμεν τὴν καλὴν του κατάστασιν. Ὅθεν ὑπογράφαντες τὸ παρὸν γράμμα μετὰ τὰς ἰδιοχείρους ὑπογραφάς μας καὶ μετὰ τὴν ἐπιβεβαίωσιν τοῦ πανιερωτάτου καὶ θεοπροβλήτου μητροπολίτου ἁγίου Χαλκηδόνης κυρίου Παρθενίου, δίδομεν εἰς χεῖρας τοῦ ρηθέντος καθηγουμένου κὺρ Ἀνθίμου ἐπὶ τὸ ἔχειν τὸ κῆρος καὶ τὴν ἀσφάλειαν εἰς τὸ διενεχῆς

αἰπα' μά'ου η'.

Χ' θεοδορῆς μπαχιτζέ καπιλῆς ὑπόσχομεν τὰ ἀνωθι (ἔπονται ἄλλαι 47 ὑπογραφαὶ τελείως δυσανάγνωστοι.)

Ἡ πράξις αὕτη τῆς προσηλώσεως τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Γεωργίου εἰς τὴν ἐν Πελοποννήσῳ μονὴν τῆς Λαύρας ἐνεκρίθη συνοδικῶς καὶ ἐπεκυρωθῆ διὰ σιγιλλιῶδους γράμματος Γαβριὴλ τοῦ Δ', ὅπερ ἔχει ὡς ἑξῆς:¹

† Γαβριὴλ ἑλέφ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κων/πόλεως, Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

† Οἷς τῶν θείων καὶ ἱερῶν μέμλε σκηνωμάτων καὶ ἡ τούτων ἐπιτέτραπται φροντίς τούτοις προσήκει ἐναμβρύνεσθαι καὶ φιλοτιμεῖσθαι μὴ ἐφ' οἷς ὁ πόρος διαρκῶς καὶ βεβαίως τὰ πρὸς διαμονὴν ἔχει ἀλλὰ μάλιστα πολλὴν τὴν ἐπιμέλειαν καταβλητέαν περὶ ἐκεῖνα, ὅσαπερ ἂν ἀπόρως ἔχοντα ἐν κινδύνῳ καταστῆ ἀπολείας καὶ μὴ μόνον αὐτοὺς τοὺς ποιούοντας ἀλλὰ καὶ εἴ τινες ἄλλοι τοιαύτης ἐπιμελείας ὑπομνήσθαι; ἀποδέχεσθαι τε καὶ εἰς δύναμιν ἐπικυροῦν. Ἦν γε νῦν μὲν τοῦτο νῦν δ' ἐκεῖνο ἐν δυστυχίᾳ ἀνεπιμέλητον παροραθῆ ὥστε σύμπαντα ἐρείπια καταβλημένα φανήσεται τὰ πάλαι ποτὲ χρόνῳ τε μακρῷ καὶ πόνῳ πολλῷ ἀπὸ δαπάνης οὐκ εὐαρίθμου ἀνεγεροθέντα ἱερὰ καὶ σεβάσματα σκηνώματα. Αὐτὴ οὖν ἡ ἐπιμέλεια γεγένηται ἤδη καὶ περὶ τὸ ἐν τῇ νήσῳ Πριγκίπῳ ἱερὸν καὶ σεβάσιμον μοναστήριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου ἐπιλεγόμενον τοῦ Κωδωνᾶ. 15

Οἷγε ἐκ τοῦ ρουφετίου τῶν μπακάλιδων ἐπίτροποι τοῦ μοναστηρίου τούτου καὶ ἄλλοι ἱκανοὶ ἐγχώριοι παραστάντες ἐνώπιον τῆς ἡμῶν μετριότητος συνοδικῶς προκαθημένης συμπαρόντος καὶ τοῦ ἱεροτάτου μητροπολίτου Χαλκηδόνος, ὑπερτίμου καὶ ἐξάρχου πάσης Βιθυνίας, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητοῦ ἀδελφοῦ καὶ συλλειτουργοῦ κυρ Παρθενίου ὁμοῦ μετὰ τῆς αὐτοῦ ἱερότητος ἐλειονολογούμενοι ἐξετραγώδησαν τὰ κατὰ τὸ μοναστήριον τοῦτο δυστυχήματα. Πρὸ χρόνων γάρ τινων, ἔλεγον, Ἡσαΐας τις τῶν μοναχῶν περιποιησάμενος ἐφαίνετο χρόνους ἱκανοὺς ἀγωνιζόμενος, καὶ προθυμούμενος εἰς ἀνάκτησιν τούτου, μὴ κατορθουμένου δὲ αὐτοῦ τοῦ σκοποῦ ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐρημώσεως ἐπαπειλουμένης τελευταῖον τῇ γνώμῃ καὶ συναινέσει τοῦ τότε ἀρχιερέοντος μακαρίτου κυρ Παρθενίου ἀξιώσει τε καὶ θερμοῖς δεήσεσι τοῦ ρηθέντος Ἡσαΐου διὰ γράμματος ἐκκλησιαστικοῦ καὶ διὰ χοτζετίου τῆς βασιλικῆς κρίσεως παρεδόθη τὸ μοναστήριον τοῦτο εἰς τὸ ρουφετίον τῶν μπακάλιδων 25

¹ Τὸ σιγίλλιον τοῦτο, καθὼς καὶ τὸ ὡς ἄνω ἔγγραφον τῆς προσηλώσεως τῆς μονῆς ταύτης, εὐρίσκονται εἰς τὸ ἀρχιεπισκοπικόν τῆς μονῆς τῆς Λαύρας, ἐτέθησαν δὲ εἰς τὴν διάθεσίν μου προθύμως ὑπὸ τοῦ Πανος. Καθηγουμένου αὐτῆς Ἀρχ. κ. Πολυκάρπου Παΐκου.

αὐτῶν καὶ οὕτως ὑπὸ ἐπιτρόποις ἐκ τοῦ ῥουφετίου τούτου καὶ ὑπὸ ἡγου-
 μένων τῶ αὐτῶ Ἡσαΐα διωκεῖτο μέχρι τοῦδε χρόνου ἱκανούς. Ἀλλὰ καὶ
 αὐθις δυστυχεὲς καὶ ἄθλιον αὐθις ἐν κινδύνῳ ἐρημώσεως διὰ τὸ μὴ δύνα-
 σθαι τοὺς περὶ τοῦτο πόνους καὶ ἀναγκαίας φροντίδας καταβαλεῖν, μή-
 5 τε τὸν εἰρημένον Ἡσαΐαν, κεκημηκότα ἤδη καὶ τῇ ἡλικίᾳ προβεβηκότα,
 μήτε τοὺς Χριστιανούς τοῦ ρουφετίου τούτου περὶ ταῖς ἑαυτῶν χρεῖαις
 καὶ τύρβεις ὁσημέραι ἀπασχολουμένους, ὥστε κινδυνεύειν παροραθὲν ἄρ-
 ρδην ἀφανισθῆναι τὸ ἱερὸν τοῦτο μοναστήριον, διὸ καὶ συσκευάμενοι περὶ
 αὐτοῦ καὶ χρόνον ἱκανὸν ἤδη διερευνώμενοι τὸν τοῦτο ἀνασώσοντα, μό-
 10 λισ εὗρον τὸν ὀσιώτατον καθηγούμενον τοῦ ἐν τῇ Πελοποννήσῳ κατὰ τὴν
 ἐπαρχίαν Κερνίτσης ἱεροῦ καὶ σεβασμίου μοναστηρίου τῆς Κοιμήσεως τῆς
 ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου ἐπιλεγομένου τῆς Λαύρας κύρ Ἄνθιμον, ἄν-
 δρα τίμιον, σεμνοπρεπῆ τε καὶ κόσμιον παρὰ πολλοῖς μαρτυρούμενον
 ὅστις διὰ παρακινήσεων καὶ προτροπῶν πολλῶν κατεπέισθη μὲν ἔπανα
 15 δέξασθαι τὴν περὶ τοῦ μοναστηρίου τούτου φροντίδα καὶ ὅση δυνάμει
 ἐπιμεληθῆναι τῆς αὐξήσεως καὶ βελτιώσεως αὐτοῦ, εἰ μὲν τοι προσηλω-
 θῇ εἰς τὸ ρηθὲν μοναστήριον τῆς Λαύρας ἐν Πελοποννήσῳ καὶ μετόχιον
 ἐκείνου ἀποδειχθῆ, ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἐπὶ συμφωνίαις καὶ ὑποσχέσεσι τοῦ
 αὐτοῦ ἡγουμένου τοιαύταις, ὅπως πρῶτον μὲν ἐν τῶ μοναστηρίῳ τούτῳ
 20 καὶ μετὰ τὸ προσηλωθῆναι εἰς τὸ μοναστήριον τῆς Λαύρας, πάλιν μνη-
 μονεύεται τὸ κανονικὸν ὄνομα τοῦ κατὰ τόπον ἀρχιερέως τῆς ἀγιωτίτης
 μητροπόλεως Χαλκηδόνος ἐν πάσαις ταῖς ἱεραῖς τελεταῖς καὶ ἀκολουθίαις,
 δεύτερον δὲ ὁ κατὰ καιροὺς ἡγούμενος τοῦ μοναστηρίου τούτου ὀφείλει
 ἀποδιδόναι πρὸς τὸν κατὰ καιροὺς ἀρχιερέα Χαλκηδόνος ἐτήσιον ἀνά
 25 δέκα φλωρία ζέρια, ἵνα μηδὲ ἡ μητρόπολις αὕτη ἀδικῆται. Τρίτον ἐν καιρῶ
 λογαριασμοῦ κατ' ἔτος τῆς χρεῖας καλούσης ἔχει προσκαλεῖσθαι ὁ κατὰ
 καιροὺς ἀρχιερεὺς Χαλκηδόνος ἐπὶ τοῖς συνήθεσι μοναστηριακοῖς ἐξόδοις.
 Ταῦτα μὲν οὖν ὁμοφώνως ἔφησαν συμφωνῆσαι καὶ ὑποσχέσθαι πρὸς ἄλ-
 λήλους καὶ παραδοῦναι τὸ μοναστήριον τοῦτο τῶ εἰρημένῳ ἡγουμένῳ κύρ
 30 Ἄνθιμῳ ἀναθῆναι τε καὶ ἀφιερῶσαι αὐτὸ ὡς μετόχιον εἰς τὸ ρηθὲν ἐν
 Πελοποννήσῳ μοναστήριον τῆς Λαύρας, θεριμῶς δὲ ἐδείθησαν ἐπικυρω-
 θῆναι τὴν ἀφιέρωσιν καὶ τὰς συμφωνίας αὐτῶν ταύτας καὶ διὰ τοῦ πα-
 ρόντος ἡμετέρου πατριαρχικοῦ συνοδικοῦ σιγίλλιδος γράμματος.

Διὸ καὶ τὴν αἴτησιν αὐτῶν ὡς πρὸς αὐξήσιν καὶ βελτίωσιν τοῦ εἰρη-
 35 μένου μοναστηρίου ἀφορῶσαν ἀποδεξάμενοι κοινῇ καὶ συνοδικῇ διαγνώ-
 σει ἔγνωμεν ἐπικυρῶσαι. Καὶ δὴ γράφοντες ἀποφαινόμεθα συνοδικῶς
 μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων τῶν ἐν ἀγίῳ
 πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, ἵνα τὸ ρηθὲν
 κατὰ τὴν νῆσον Προίγκιον ἱερὸν καὶ σεβάσιμον μοναστήριον τοῦ ἀγίου
 40 μεγαλομάρτυρος Γεωργίου ἐπιλεγόμενον τοῦ Κωδωνᾶ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ

εἰς τὸ ἐξῆς καὶ εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα ὑπάρχει καὶ λέγεται μετὰ πάντων τῶν κτημάτων καὶ ἀφιερωμάτων αὐτοῦ καὶ παρὰ πάντων γνωρίζεται προσηλωμένον ὡς μετόχιον τοῦ εἰρημένου ἐν Πελοποννήσῳ κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Κερνίτσης ἱεροῦ καὶ σεβασμίου σταυροπηγιακοῦ μοναστηρίου τῆς Κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου ἐπιλεγομένου τῆς Λαύρας 5 καὶ αἱ ἀνωτέρω ἀπειρηθιμῆναι συμφωνία αὐτῶν, ἔχουσι τὸ κύρος ἐς αἰεὶ ἀπαράτρεπτον καὶ ἀπαραχώρητον, καὶ πρῶτον μὲν ἐν τῷ μοναστηρίῳ τούτῳ τοῦ ἐπιλεγομένου τοῦ Κωδωνᾶ μνημονεύεται πάλιν τὸ κανονικὸν ὄνομα τοῦ κατὰ τόπον ἀρχιερέως τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Χαλκηδόνος ἐν πάσαις ταῖς ἱεραῖς τελεταῖς καὶ ἀκολουθίαις δευτέρον δὲ ὁ κατὰ και- 10 ροὺς ἡγούμενος τοῦ μοναστηρίου τούτου ὀφείλει ἀποδιδόναι εὐπειθῶς καὶ εὐγνωμόνως πρὸς τὸν κατὰ καιροὺς ἀρχιερέα Χαλκηδόνος τὸ σύνθηρες ἐτήσιον ἀνὰ δέκα φλωρία ζέρια κατ' ἔτος. Τρίτον ἐν καιρῷ λογαριασμοῦ κατ' ἔτος τῆς χρείας καλοῦσης ἔχη προσκαλεῖν τὸν κατὰ καιροὺς ἀρχιερέα Χαλκηδόνος καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τούτου θεωρεῖν τὸν λογαρια- 15 σμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ μοναστηρίου τούτου καὶ τέταρτον ἐν καιρῷ χειροτονίας ἔχη προσκαλεῖσθαι εἰς τὸ μοναστήριον τούτο ὁ κατὰ τόπον ἀρχιερεὺς ἐπὶ τοῖς συνήθεσι μοναστηριακοῖς ἐξόδοις. Καὶ ἐπὶ πᾶσιν οἱ ἐν αὐτῷ συνασκούμενοι ὀσιώτατοι πατέρες διάγοντες εὐτάκτως καὶ ὀσίως καὶ κατὰ τὸν τύπον τοῦ μοναδικοῦ αὐτῶν ἐπαγγέλματος καὶ 20 πρὸς αὕξησιν καὶ βελτίωσιν τοῦ εἰρημένου μοναστηρίου ἀφορῶντες, ἐπειδὴν ἐν στερήσει ἡγουμένου γέγονται, ἔχωσιν αἰτεῖσθαι καὶ ἐκλέγειν ἐξ ἑαυτῶν καὶ ἀποκαθιστᾶν ἡγούμενον κοινῇ γνώμῃ τὸν σεμνότερον καὶ ἀξιώτερον ἀναφανέντα.

Ὅστις δ' ἂν καὶ ὁποῖος ἐπιχειρήσῃ καὶ τολμήσῃ μετακινήσαι πῶς 25 καὶ ἀνατρέψαι τὰ ἐν τῷ παρόντι συνοδικῶς ἐπικυρωθέντα περὶ τοῦ εἰρημένου μοναστηρίου, ὁ τοιοῦτος ὁποίας ἂν ἦ τάξεως καὶ βαθμοῦ ἀφορισμένος εἴη καὶ κατηραμένος καὶ ἀσυγχώρητος καὶ μετὰ θάνατον ἄλυτος καὶ τυμπανιαῖος καὶ πάσαις ταῖς πατριαρχικαῖς καὶ συνοδικαῖς ἀραῖς ὑπεύθυνος καὶ ὑπόδικος. 30

Ὅθεν εἰς ἔνδειξιν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον πατριαρχικὸν καὶ συνοδικὸν ἐν μεμβράναις γράμμα καὶ καταστρωθὲν καὶ ἐν τῷ ἱερῷ κώδικι τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἐδόθη τῷ ρηθέντι ἡγουμένῳ ὀσιωτάτῳ κυρῷ Ἀνθίμῳ

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ αψπα κατὰ μῆνα . . . .¹

35

Ἐπινεμήσεως . . . . .

¹ Ὁ μὴν καθὼς καὶ ἡ ἰνδιξιῶν λείπουν ἀπὸ τὸ σιγίλλιον.

† Γαβριήλ ἑλέω Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέυς Ρώ-
μης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης

† ὁ Ἡρακλείας Μεθόδιος † ὁ Κυζίκου Ἀγάπιος † ὁ Χαλκηδόνος Παρ-
θενίος † ὁ Δέρκων Ἀνανίας † ὁ Τορνόβου Καλλίνικος † ὁ Δράμιας
᾽Γρηγόριος † ὁ Βιζύης Γεράσιμος † ὁ Ἀγγιάλου Ἰωακείμ.

Κατόπιν τῆς ἐπικυρώσεως καὶ ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου τῆς προσαρτή-
σεως τῆς μονῆς ταύτης τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ Κωδωνᾶ εἰς τὴν τῆς
Λαύρας Πελοποννήσου, ἐγένετο ἐν τοῖς πατριαρχείοις καὶ ἡ σχετικὴ πα-
ράδοσις ὄλων τῶν χοτζετιῶν καὶ σενετιῶν τῶν κτημάτων, καθὼς καὶ ὅλης
τῆς περιουσίας, εἰς τὸν ἡγούμενον κ. Ἀνθίμιον, συνετάχθη δὲ καὶ ἔγγρα-
φον ἐπικυρωθὲν ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου, τὸ ὁποῖον ἔχει ὡς ἑξῆς ¹.

† ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἐπιβεβαιοῖ :

† Διὰ τοῦ παρόντος ἐνυπογράφου καὶ ἐμμορτύρου γράμματος γίνε-
ται δῆλον, ὡς ὁ ὀσιώτατος ἐν ἱερομονάχοις κτθρ Ἀνθίμιος, ἡγούμενος τοῦ
ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Κερνίκης κειμένου ἱεροῦ μοναστηρίου τῆς ἁγίας Λαύρας,
᾽ τιμωμένου ἐπ' ὀνόματι τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτοκου τῆς
κοιμήσεως, ὁ καὶ ἡγούμενος ὦν τοῦ ἐν τῇ νήσῳ Πιργκίτῳ κειμένου μονα-
στηρίου τοῦ ἁγίου γεωργίου τοῦ Κωδωνᾶ, μετοχίου γεγονότος καὶ ὄντος
τοῦ θηθέντος μοναστηρίου τῆς ἁγίας Λαύρας, παραγενόμενος ἐν τῇ π<α-
τριαρχικῇ αὐτῇ μετὰ τῶν χρησίμων μαγιστόρων τοῦ δουφείου τῶν
10 μπακάληδων τοῦ γιαννάκη δηλονότι παλαμίδογλου, τοῦ χατζῆ γιωβάννη,
τοῦ χατζῆ ἀντώνη, τοῦ στάθη ἀτματζῆ, τοῦ γεωργάκη κερπενιώτου, τοῦ
ἀναγνώστη ντεμηρκαπιλῆ, καὶ λοιπῶν συντεχνιῶν αὐτοῖς χριστιανῶν
τῶν προχρηματισάντων ἐπιτρόπων τοῦ θηθέντος ἱεροῦ μοναστηρίου τοῦ
Κωδωνᾶ, ἀνίγγειλε καὶ ὁμολόγησεν ἰδίῳ αὐτοῦ στόματι, ὡς ἐνεχειρίσθη
15 καὶ ἔλαβε παρ' αὐτῶν σήμερον κατὰ τὴν εἰκοστὴν ἐνάτην τοῦ Σεπτεμ-
βρίου μηνός, ὅλα τὰ χοτζετία, καὶ λοιπὰ σενετία ἐκεῖνου τοῦ μοναστηρίου
τοῦ Κωδωνᾶ, καὶ ὅτι οὐκ ἔχει τοῦ λοιποῦ ζητεῖν παρ' αὐτῶν ἐν οὐδενί
κριτηρίῳ δικαιοσύνης πολὺ ἢ ὀλίγον τι μέχρι καὶ ἐνὸς λεπτοῦ, κατὰ τε-
λείαν μετ' αὐτῶν ἐξόφλησιν καὶ ἱμπρασλαμάν, ἀμμέινταβαντᾶν, βὲ κ<α-
20 φῆ μουνταλαμπαντὲν εἰπεῖν τουρκικώτερον, καθὼς καὶ αὐτοὶ οἱ μαγί-
στοδες προσωμολόγησαν ἐν τῷ προγεγονότι διὰ χειρὸς τοῦ πανερωτάτου
μ<ετ>ροπολίτου ἁγίου Χαλκηδόνος κυρίου Παρθενίου γράμματι, καὶ δο-
θέντι τῷ αὐτῷ ἡγούμενῳ κτθρ Ἀνθίμῳ, ὡς οὐκ ἔχουσι ζητεῖν παρ' αὐτοῦ

¹ Τὸ ἔγγραφον εὐρίσκεται εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς μονῆς Ἀγ. Γεωργίου.

ἀπ' οὐδενὸς λογαριασμοῦ τοῦ αὐτοῦ μοναστηρίου πολὺ ἢ ὀλίγον δίκαιον μέχρι καὶ ἐνὸς ὀβολοῦ¹ καὶ εἰς τὴν περὶ τούτων ἐνδειξιν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν ἀδλικὸν γράμμα, ἐπιβεβαιώσει τοῦ Παναγιωτάτου, καὶ σεβασμιωτάτου ἡμῶν ἀθρόου καὶ δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κυρίου κυρίου Γαβριὴλ καὶ μαρτυρίᾳ τιμωτάτων, καὶ λογιωτάτων κληρικῶν 5 τῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, κατασφραλισθὲν καὶ ταῖς ὑπογραφαῖς καὶ ταῖς ἰδίαις αὐτῶν ὑπογραφαῖς, καὶ τοῖς δακτύλοις, ἥτοι τῶν ἀνωτέρω εἰρημένων μαγιστόρων μπακάληδων, καὶ ἐπεδόθη τῷ διαληφθέντι ἡγουμένῳ κυρ Ἀνθίμῳ.

Ἐγένετο δὲ καὶ ἕτερον γράμμα ἀδλικὸν τὰ αὐτὰ διαλαμβάνον ἀπὸ 10 μέρους τοῦ ἡγουμένου κυρ Ἀνθίμου καὶ ἐπεδόθη τοῖς δευτέροις μαγιστοροῖς: ἀψβ, σεπτεμβρίου κθ.

Γιαννίκις παλαμιδόπουλος ἐπίτροπος τοῦ ἑσυναρίου βεβεόνο.

ἐγὼ ὁ χατζηγιωβάνης βεβεον.

στάθης ἀτματζης βεβεγιονο † ὁ Μέγας διερινηεντής μάρτυς 15

γτοργίς Πα'' δώπλὸς βεβεονό † ὁ Πρωταποστολάριος μάρτυς (;)

θέωχαρης ἀπὸ τοῦ γαλάτα βέβεωνό † ὁ β'. δστάριος... μάρτυς (;)

δήμητορης ἀπὸ τοὺς βινεκτζήδες (;) βέβεόνο † ὁ Σακκελάριος... μάρτυς (;)

ρηγᾶς ζοντάν καπὸ βεβεόνο

κοστατις ἀπο αγιασοφια βεβεονο † ὁ Α'. δστάριος... μάρτυς (;) 20

εγὼ παλασις ἀπο το πολατα βεβεονο

ζαφήρις ἀπο ουκαμπανι βεβεωνο

ἀναγνοστις τεμηρκαπηλις βεβεονο

† ὁ (δυσανάνγνωστον)

Ἡ μονὴ κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ ἔχασε τὴν σταυροπηγιακὴν ἀξίαν καὶ ἐγένετο ἐνοριακὴ ὑπαγομένη τῷ κατὰ καιρὸν Χαλκηδόνο, ἐπεβλήθη δὲ εἰς αὐτὴν ἀνὰ πᾶν ἔτος εἰσφορὰ, λόγῳ ὑποταγῆς, τῷ ὡς ἄνω μητροπολίτῃ 10 φλωρίων ζέρια, ταύτην δὲ τὴν εἰσφορὰν καθὼς καὶ τὸ ὅτι ἡ μονὴ ἐτύγγανε ἐνοριακὴ ἐβεβαιώσατο καὶ ὁ Πατριάρχης Σαμουὴλ ὁ Χαντζερῆς καθὼς καὶ ὁ Πατριάρχης Καλλίνικος ὁ Ε'. τῷ 1805 κατὰ τὴν πρώτην αὐτοῦ πατριαρχεῖαν διὰ τοῦ ἐξῆς πατριαρχικοῦ καὶ σιγιλλιώδους γράμματος¹.

Ἴσον ἀπαρίλλακτον τοῦ ἤδη ἐκδοθέντος Πατριαρχικοῦ καὶ συνοδικοῦ σιγιλλιώδους γράμματος περὶ τοῦ κατὰ τὴν νήσον Πριγκίπον ἱεροῦ μοναστηρίου τοῦ Κωδωνᾶ ἐπιλεγομένου, ἐπικυροῦντος τὴν ἐν αὐτῷ κυρι-

¹ Κώδιξ Πατριαρχικοῦ Ἀρχιεπισκοπείου, τόμος Γ'. σελ. 172.

αρχικῶ λόγῳ Δεσποτεῖαν τοῦ ἀεὶ Μητροπολίτου Χαλκηδόνος.

† Καλλίνικος ἐλέφ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κων/πόλεως, Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

† Τῆς κατὰ λόγον εὐεργεσίας συγκεκριμένης τῇ δικαιοσύνῃ οὐ λό-
 γος, οὐ χρόνος, οὐ τρόπος κατ' αὐτῆς κινεῖσθαι δυνατόν· ἰσχυροτέρα
 5 γὰρ παντὸς λόγου καὶ ἀνωτέρα παντοίας μηχανῆς ἢ μετὰ τοῦ δικαίου
 εὐεργεσία καθέστηκεν, ἔλεον γὰρ ἢ εὐεργεσία τεκμαίρεται καὶ τὸ δί-
 καιον κρίσιν, ὅθεν καὶ ἡ ψαλμικὴ φωνὴ κρίσιν καὶ ἔλεον τοῦ Θεοῦ συν-
 επίγει, οὐτινος μιμητὰς κατὰ δυνατόν τοὺς τῶν ἐκκλησιῶν προστάτας
 10 πεπλάσθαι τὸν ἄνθρωπον ἐν τῇ ἱερᾷ παραδηλοῦται γραφῇ. Τοιαύτη τοί-
 νυν εὐεργεσία, ὠφελείας καὶ συστάσεως περιποιητικὴ ὥφθη γεγενῆσθαι
 τῇ βουλῇ καὶ τῇ συγκαταθέσει τοῦ μακαρίτου κῦρ Παρθενίου ποτὲ Χαλ-
 κηδόνος εἰς τε τὸ ἐν τῇ νήσῳ Περιγίγῳ Ἱερὸν μοναστήριον τοῦ ἁγίου
 15 μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Κωδωνᾶ ἐπιλεγόμενον, καὶ εἰς τὸ κατὰ
 15 τὴν ἐπισκοπὴν Κερνιτζῆς κείμενον ἱερὸν πατριαρχικὸν καὶ σταυροπηγια-
 κὸν μοναστήριον τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τῆς Λαύρας·
 καὶ γὰρ αὐτὸ ἀνέκαθεν ὄν ἐνοριακὸν προσηλωμένον καὶ ὑποκείμενον τῇ
 ἀγιωτάτῃ μητροπόλει Χαλκηδόνος, διωκεῖτο καὶ ὠκονομεῖτο κυριαρχικῶς
 παρὰ τῶν κατὰ καιροὺς ἐν αὐτῇ ἀρχιερατευόντων· καὶ ποτὲ μὲν ἐτρέπε-
 20 το ἡ οἰκονομία αὐτοῦ καὶ ἡ διοίκησις ἐνί, ἄλλοτε δὲ καὶ εἰς τὸ ρουφέ-
 τιον τῶν ἀκαλήδων· καὶ διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τῆνικαῦτα τοὺς χριστιαν-
 οὺς τοῦ εὐλογημένου ρουφετίου τούτου οἰκονομεῖν αὐτὸ ἀξιοπρεπῶς,
 κέκριται εὐλογον καὶ ἀναγκαῖον προσηλωθῆναι εἰς τὸ εἰρημένον Ἱερὸν
 πατριαρχικὸν καὶ σταυροπηγιακὸν μοναστήριον τῆς Λαύρας ἐπὶ συνθή-
 25 καις καὶ συμφωνίαις τοιαῖςδε καὶ ὑποσχέσεσιν ἀμεταθέτοις τῶν ὁσιωτά-
 των, τοῦ τε ἡγουμένου καὶ τῶν λοιπῶν πατέρων τοῦ ἱεροῦ ἐκείνου πατρι-
 αρχικοῦ καὶ σταυροπηγιακοῦ μοναστηρίου :

αον.) ὅπως ἐν τῷ μοναστηρίῳ τούτῳ, μετὰ τὸ προσηλωθῆναι εἰς τὸ
 ρηθὲν μοναστήριον τῆς Λαύρας, πάλιν μνημονεύηται τὸ κανονικὸν ὄνο-
 30 μα τοῦ ἀρχιερέως τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Χαλκηδόνος κατὰ πάσας
 τὰς ἱερὰς τελετὰς καὶ ἐκκλησιαστικὰς ἀκολουθίας, ὡς ἐνοριακῶ.

βον.) ὁ κατὰ καιροὺς ἡγούμενος τοῦ ἐνοριακοῦ τούτου μοναστηρίου
 ὀφείλει ἀποδιδόναι πρὸς τὸν κυριάρχην τῆς ἐπαρχίας ταύτης Χαλκηδό-
 νος τὸ σύνθηδες ἐτίσιον ἀνά δέκα φλωρία ζέρια, ἵνα μὴ ἡ ἀγιωτάτη αὐ-
 35 τη μητρόπολις ἀδικῆται.

γον.) ἐν καιρῷ λογαριασμοῦ κατ' ἔτος προσκαλῆται ὁ κυριάρχης τῆς
 ἐπαρχίας αὐτῆς Χαλκηδόνος, ἵνα ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτοῦ θεωρουμένου τοῦ

λογαριασμοῦ ἐπιβεβαιῶνται ἀνυπόπτως αἱ πρόσοδοι καὶ αἱ δαπάναι αὐτοῦ τοῦ μοναστηρίου.

δον.) προσκαλῆται δὲ ἐν καιρῷ χειροτονίας ἐπὶ τῷ ποιεῖν κυριαρχικῶς ἐν αὐτῷ τὰς χειροτονίας αὐτῶν, καὶ κατ' αὐτὰς τὰς γενομένας συνθήκας συμφωνίας τε καὶ ὑποσχέσεις προσηλώθη μὲν αὐτὸ ὡς μετόχιον 5 εἰς τὸ ρηθὲν πατριαρχικὸν καὶ σταυροπηγιακὸν μοναστήριον τῆς Λαύρας, οὐκ ἀφηρέθη δὲ ἡ ἐνοριακὴ αὐτοῦ σχέσις καὶ ἡ ἀπ' ἀρχῆς ὑπεξούσιος ἀποκατάστασις εἰς τὴν ἀγιωτάτην μητρόπολιν Χαλκηδόνος.

Διὸ καὶ ἐξεδύθη τῆνικαῦτα πατριαρχικὸν καὶ συνοδικὸν σιγγιλιῶδες ἐν μεμβράναις γράμμα ἐπὶ τῆς πατριαρχείας τοῦ Κωνσταντινουπόλεως 10 αἰοιδίμου κῦρ Γαβριὴλ ἐπικυρωτικὸν τῶν ρηθεισῶν συμφωνιῶν καὶ ὑποσχέσεων. Ὅτι δὲ τὸ εἰρημένον ἱερὸν μοναστήριον τοῦ ἀγίου Γεωργίου τοῦ Κωδωνᾶ ἐστὶν ἐκ παλαιοῦ ἐνοριακόν, τρανῶς ὁμολογεῖται καὶ ἀποδεικνύεται καὶ ἐξ ἑτέρου παλαιγενοῦς γράμματος ἐκκλησιαστικοῦ σιγγιλιῶδους ἐκδοθέντος ἐπὶ τῆς πατριαρχείας τοῦ αἰοιδίμου Κωνσταντινουπό- 15 λεως Σαμουὴλ· ἀλλὰ τούτων οὕτως ἀποδεδειγμένων, καὶ τῶν συνθηκῶν αὐτῶν διατηρουμένων ἀπαρτρέπτως, ὁ διορισθεὶς πρὸ καιροῦ ἡγούμενος ὑπὲρ ὃ δεῖ φρονήσας, κατετόλμησε μνημονεύειν ἐν αὐτῷ τῷ ἐνοριακῷ μοναστηρίῳ τοῦ πατριαρχικοῦ ὀνόματος, ἐπὶ προφάσει ἀσυνέτω, ὅτι ἐστὶ μετόχιον τοῦ εἰρημένου πατριαρχικοῦ ἡμῶν καὶ σταυροπηγιακοῦ 20 μοναστηρίου τοῦ ἐν τῇ Πελοποννήσῳ Λαύρα ἐπιλεγόμενου, ὅπερ ἐγγχείρημα καὶ τόλμημα ὡς ἀπᾶδον πάντη καὶ ἀπεμφαῖνον τοῖς ἱεροῖς κανόσι, ὁρθῶς οὕτως διακελευομένοις μηδὲν ἀφαιρεῖσθαι τοὺς γνησίους προϊσταμένους τῶν προσόδων τοῖς ἐνοριακοῖς αὐτοῖς, μηδὲ παρορᾶσθαι, ἀλλὰ διατηρεῖσθαι ἀπαράτρεπτα καὶ ἀπαράβατα, μὴ ἀνεκτὸν ἡγησάμενοι 25 ἡμεῖς τε καὶ ὁ κυριάρχης τῆς ἐπαρχίας ταύτης Ἱερῶτατος μητροπολίτης Χαλκηδόνος ὑπέρτιμος καὶ ἕξαρχος πάσης Βιθυνίας, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸς ἡμῶν ἀδελφὸς καὶ συλλειτουργὸς κῦρ Ἱερεμίας, ἔγνωμεν γνώμη κοινῇ καὶ συνοδικῇ διαγνώσει ἐκδοῦναι καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον πατριαρχικόν, καὶ συνοδικὸν σιγγιλιῶδες ἐν μεμβράναις ἐπικυρωτικὸν γράμ- 30 μα. Τούτου χάριν γράφοντες ἀποφαινόμεθα συνοδικῶς μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς Ἱερωτάτων ἀρχιερέων τῶν ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, ἵνα τὸ ρηθὲν ἐν τῇ νήσῳ Πριγγίπῳ Ἱερὸν μοναστήριον τοῦ ἀγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου ἐπιλεγόμενον τοῦ Κωδωνᾶ ὡς κατ' ἐκκλησιαστικὴν εὐεργεσίαν καὶ ἀσφαλεστέραν αὐ- 35 τοῦ οἰκονομίαν προσηλωθὲν ὡς μετόχιον εἰς τὸ ἐν Πελοποννήσῳ κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Κερνίτζης εἰρημένον ἱερὸν καὶ σεβάσιμον ἡμέτερον πατριαρχικόν καὶ σταυροπηγιακὸν μοναστήριον τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τῆς Λαύρας ἐπιλεγόμενον, ὑπόρχη λέγηταί τε καὶ παρὰ πάντων γινώσκηται ἐνοριακόν, καὶ αἱ γενόμεναι πάλαι συνθήκαι, συμφωνίαι, 40

καὶ ὑποσχέσεις ἔχουσι τὸ κῆρος αἰεὶ, καὶ τὴν ἰσχὺν ἀπαράτρεπτον καὶ ἀπαραχάρακτον.

Καὶ αὐτῶν) μὲν μνημονεύηται ἐν αὐτῶ τὸ κανονικὸν ὄνομα τοῦ ἀρχιερέως τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Χαλκηδόνος τοῦ τε ἤδη ὄντος καὶ τῶν
5 μετὰ ταῦτα διαδόχων αὐτοῦ κατὰ πάσας τὰς ἱερὰς τελετάς.

βον) δὲ ὁ κατὰ καιροὺς ἡγούμενος τοῦ ἐνοριακοῦ τούτου μοναστηρίου ὀφείλει ἀποδιδόναι εὐπειθῶς καὶ εὐγνωμόνως πρὸς τὸν κατὰ καιροὺς ἱερώτατον μητροπολίτην Χαλκηδόνος λόγῳ ὑποταγῆς τὸ σὺνήφες ἐτήσιον ἀνὰ δέκα φλωρία ζέρια, γον) ἐν καιρῷ λογαριασμοῦ ἔχη κατ'
10 ἔτος προσκαλεῖν τὸν κυριάρχην τῆς ἐπαρχίας Χαλκηδόνος καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς αὐτοῦ Ἱερότητος θεωρεῖσθαι πάντας τοὺς λογαριασμοὺς τῶν προσόδων καὶ δαπανημάτων τοῦ μοναστηρίου τούτου, ἐπὶ τὸ ἐπικυροῦσθαι καὶ βεβαιοῦσθαι παρὰ τῆς αὐτοῦ Ἱερότητος,

δον) ὁ κατὰ καιροὺς ἡγούμενος καὶ οἱ λοιποὶ συνασκούμενοι αὐτῶ
15 πατέρες μοναχοὶ τε καὶ ἰδιῶται, ὀφείλουσιν ὑποτάσσεσθαι καὶ πειθαρχεῖν τῷ κατὰ καιροὺς Ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Χαλκηδόνος καὶ γνωρίζειν Κυριάρχῃν αὐτῶν καὶ μηδὲν λέγειν ὅτι ἐστὶ σ<τ>α<ν>ροπηγιακόν.

εον) ὅτε ἐν χρεία χειροτονίας γένωνται, ἔχουσιν ἀπαραιτήτως προσκαλεῖν τὸν κατὰ καιροὺς Ἱερώτατον μητροπολίτην Χαλκηδόνος ἐπὶ τὸ
20 ποιεῖν νομίμως καὶ κυριαρχικῶς ἐν αὐτῶ τὰς χειροτονίας αὐτῶν,

ζον) ἐν καιρῷ ἀλλαγῆς καὶ ἀποκαταστάσεως ἐν αὐτῶ ἑτέρου ἡγουμένου καὶ τοῦτον ἔχειν γίνεσθαι τῇ γνώμῃ καὶ εἰδήσει τοῦ κυριάρχου τῆς ἐπαρχίας Χαλκηδόνος καὶ εἴ γέ ποτε σταλῆ τις ἡγούμενος ἀπὸ μέρους τοῦ εἰρημένου πατριαρχικοῦ καὶ σταυροπηγιακοῦ μοναστηρίου τῆς
25 Λαύρας ἐν αὐτῶ, ὅστις ἀποδειχθῆ μὴ εὐτάκτως μηδὲ εὐσημόνως πολιτευόμενος καὶ φωραθῆ φθορεὺς αὐτοῦ τοῦ ἱεροῦ μοναστηρίου καὶ μὴ κατὰ τύπον τοῦ μοναδικοῦ ἐπαγγέλματος βιῶν καὶ περὶ αὐτοῦ γράψῃ ὁ Κυριάρχης τῆς ἐπαρχίας ταύτης πρὸς τοὺς πατέρας τοῦ εἰρημένου σταυροπηγιακοῦ μοναστηρίου, αὐτὸς μὲν γίνεσθαι ἀπόβλητος παρὰ τῆς αὐ-
30 τοῦ Ἱερότητος, αὐτοὶ δὲ ὀφείλωσι στέλλειν ἕτερον παρὰ χρῆμα τὸν μᾶλλον εὐτακτον σώφρονά τε καὶ κόσμιον τοῖς ἡθεσι, καὶ πιστόν, καὶ ἄξιον οἰκονόμον, ἵνα αὐτὸς τε καὶ οἱ συνασκούμενοι αὐτῶ πατέρες καὶ μοναχοὶ, φυλάττοντες τὰ καθήκοντα τοῦ μοναδικοῦ αὐτῶν ἐπαγγέλματος διαγῶσι σωφρόνως καὶ εὐτάκτως καὶ πειθαρχῶσι κατὰ χρέος τῷ κυριάρχῃ
35 αὐτῶν ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Χαλκηδόνος, ἐπιμελούμενοι παντὶ σθένει καὶ τῶν πρὸς αὔξησιν καὶ βελτίωσιν τοῦ ἱεροῦ τούτου ἐνοριακοῦ μοναστηρίου καὶ τῶν κτημάτων αὐτοῦ καὶ πραγμάτων καὶ ἀφιερωμάτων. Ὅστις δὲ τολμήσῃ τρόπῳ οἰφθῆτιν μετακινήσαι πῶς καὶ ἀνατρέψαι τὰ ἐν τῷ παρόντι συνοδικῶς ἀποφανθέντα ἢ διασεῖσαι τὴν ἀδιάσπαστον ἐνορι-
40 ακὴν σχέσιν αὐτοῦ τοῦ μοναστηρίου ἀπὸ τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως

Χαλκηδόνος, οἱ τοιοῦτοι ὅποιοι ἂν ὧσιν εἴτε μοναστηριακοὶ εἴτε ἱερωμένοι, εἴτε λαϊκοὶ ἐκάστης τάξεως καὶ βαθμοῦ ὡς ἀνατροπῆς τῶν καλῶν καὶ ἀντικείμενοι εἰς τὰς τῆς ἐκκλησίας εὐλόγους διαιτήσεις καὶ νομίμους ἀποφάσεις, ἀφωρισμένοι ὑπάρχωσι καὶ κατηραμένοι καὶ ἀσυγχώρητοι καὶ μετὰ θάνατον ἄλυτοι καὶ πάσαις ταῖς πατριαρχικαῖς καὶ συνοδικαῖς ἁραῖς ὑπεύθυνοι καὶ ἔνοχοι τῷ πυρὶ τῆς γεέννης. Ταῦτα ἀπεφάνθη καὶ κεκύρωται συνοδικῶς.

Διὸ εἰς ἔνδειξιν καὶ διηνεκῆ τὴν ἀσφάλειαν, ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον πατριαρχικὸν καὶ συνοδικὸν σιγιλλιῶδες ἐν μεμβράναις γράμμα καταστρωθὲν κ' ἐν τῷ ἱερῷ κώδικι τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας. Ἐδόθη τῷ ρηθέντι ἱερωτάτῳ Μητροπολίτῃ Χαλκηδόνος συναδελφῶ ἡμῶν ἀγαπητῷ κυρ Ἱερεμίᾳ.

αωε'. κατὰ μῆνα Ἀπρίλλιον.

† Καλλίνικος ἐλέω Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης

15

† ὁ Καισαρείας Φιλόθεος † ὁ Ἡρακλείας Μελέτιος † ὁ Κυζίκου Ἰωακείμ † ὁ Νικομηδείας Ἀθανάσιος † ὁ Χαλκηδόνος Ἱερεμίας † ὁ Δέροντων Γρηγόριος † ὁ Θεσσαλονίκης Γεράσιμος † ὁ Προύσης Ἀνθιμος † ὁ Βερροίας Χρῦσανθος † ὁ Παλαιῶν Πατρῶν Μακάριος † ὁ Μυτιλήνης Ἱερεμίας † ὁ Ἀγκύρας Ἰωαννίκιος † ὁ Προϊλάβου Παρ-20 θένιος † ὁ Ξάνθης Ναθαναήλ

Κατὰ Ὀκτώβριον τοῦ 1807 οἱ Λαυριῶται πατέρες γράφουσι πρὸς τὸν μητροπολίτην Χαλκηδόνος Ἱερεμίαν καὶ ζητοῦσι τὴν συγκατάθεσιν αὐτοῦ, ἵνα γίνῃ καὶ πάλιν σταυροπήγιον τὸ μετόχιον αὐτῶν τῆς νήσου Πριγκίπου: τὸ γράμμα αὐτὸ εὐρίσκεται κατακεχωρισμένον εἰς τοὺς πατριαρχικοὺς κώδικας, ὁπόθεν μεταγράψας τὸ παραθέτω:¹

Τὴν ὑμετέραν θεοπρόβλητον αὐτῆς πανιερότητα ταπεινῶς προσκυνοῦμεν κατασπαζόμενοι πανευλαβῶς τὰς ἀγίας αὐτῆς χεῖρας.

† τοῦ ἀγίου Θεοῦ καὶ τῆς κυρίας Θεοτόκου τῆς Λαυριωτίσσης ἐκτεκτενῶς δεόμενοι, ὅπως διαφυλλάττη καὶ περιέπη αὐτὴν διὰ πρεσβειῶν

¹ Κώδιξ Πατριαρχικοῦ Ἀρχιεπιφυλακίου, τόμ. Γ', σελ. 260.

τοῦ ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, ἄνοσον, εὐθυμον, ὑγιᾶ, μακρόβιον σὺν τῇ ἐπιτυχίᾳ πάντων τῶν σωτηριαδῶν καταθυμίων αὐτῆς.

Ἐπειδὴ ἡ ἀνωτάτη θεία πρόνοια εὐδόκησεν νὰ ἔχωμεν εἰς τὴν αὐτῆς ἐπαρχίαν μετόχιον, διὰ τοῦτο γνωρίζοντες τὸ φύσει καλοκάγαθον, 5 καὶ περὶ πάντας φιλάνθρωπον αὐτῆς ἦθος κατ' ὀφειλὴν ἄφυκτον, καὶ ἀπαραίτητον, καθικετεύομεν αὐτῷ τῷ δοτῆρι τῶν ἀγαθῶν, ἵνα ἐπιστηρίξῃ αὐτὴν καὶ τὸν ἅγιον καὶ ἀποστολικὸν θρόνον της, μέχρι γήρως βαθυτάτου πρὸς καύχημα καὶ ἐδραίωμα τῶν ἐλαχίστων δούλων της. Ὁ αὐτὸς ὑπερέτελιος δοτὴρ ἐγνώρισεν τοῖς δούλοις της τὴν ἐποχὴν ἐν ἣ ἔπρεπε 10 νὰ προσδράμωμεν εἰς τὰς ἡμέρας της ἐλέους τυχεῖν, διὰ νὰ ἐκτελεσθῇ τὸ ἱερὸν ἡμῶν μετόχιον, τὸ εἰς τὴν ἐπαρχίαν της κατὰ τὴν νῆσον Πρίγγιον τιμώμενον ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, σταυροπηγιακόν, ὅπου ὑπάρχουσι ὁ παναγιώτατος ἡμῶν αὐθέντης καὶ δεσπότης, καὶ ἐνδοξότατος μέγας διερμηνευτὴς συνδρομηταὶ τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν 15 μονυδρίου, καὶ ἐπειδὴ ὁ ἡμέτερος κύρ Ἀρσένιος μᾶς ἔγραψε μὲ τὸ σήμερον καὶ μὲ τὸ αὔριον, ὅτι ἦτον διὰ νὰ πάρῃ τέλος καὶ εἶχομεν μεγάλην χαρὰν, ἀλλὰ μὴ βλέποντες ἄχρι τοῦδε κἀνένα κατόρθωμα (τὸ ὁποῖον εἰς τὰς ἡμέρας της δὲν μᾶς πειράζει ἂν δὲν ἦναι σταυροπηγιακόν) καὶ μὴν ἠξεύροντες μετὰ τὴν ἀποβίωσίν της τί ἠμπορεῖ νὰ ἀκολουθήσῃ, διὰ τοῦ- 20 το ἔτι ζῶσα ἡ πανιερότης της ἄς ἀναδειχθῇ συνδρομητὴς καὶ κτίτωρ, ἵνα μνημονεῦται τὸ ὄνομά της ἐν ἀμφοτέροις τοῖς ἱεροῖς ἡμῶν καταγωγίσις, ἐπεὶ καὶ τὸ βούλεσθαι εὖ ποιεῖν ἅπαντας, διὸ εἰσάκουσον καὶ ἡμῶν τὰς ἱκεσίας καὶ μὴ ἡμᾶς ἐάσης ἀπαραιμυθήτους, δὸς εὐηκοῖαν τῇ πενιχρᾷ ἡμῶν δεήσει, καὶ γενοῦ σωτήρ, ἵνα λάβῃ τὰς ἀμοιβὰς ἐν πάσῃ δαψι- 25 λείᾳ παρὰ τοῦ μισθαποδότου Θεοῦ.

ἰωζφ ὀκτωβρίου γ'.

Τῆς ἡμετέρας θεοπροβλήτου πανιερότητος ἐλάχιστοι δοῦλοι ὁ καθηγούμενος τῆς ἱερᾶς μονῆς Λαύρας Χρῦσανθος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ.

Ὁ Χαλκηδόνος Ἱερεμίας λαβὼν τὸ γράμμα αὐτό, συγκατετέθη εἰς τὴν αἴτησιν τῶν Λαυριωτῶν καὶ ἔγραψε πρὸς τὸν ἄρχοντα ποστέλνικον Γιάγκον Σαμουρκάσην, νὰ ἐπιστατήσῃ καὶ παρευρεθῇ κατὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ σιγιλλιώδους πατριαρχικοῦ γραμματος. Τὸ ἐν λόγῳ γράμμα ἔχει ὡς ἑξῆς :

Τὴν εὐγένειάν της πρὸς θεὸν εὐχόμενος προσκυνῶ¹

† Καὶ μετὰ τὴν ἔρευναν τῆς εὐκταίας μοι ὑγιείας της τῇ δηλοποιῶ,

¹ Κώδιξ Πατριαρχικοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ, τόμος Γ', σελ. 260.

ὅτι, ἐπειδὴ ἔλαβον γράμμα ἐκ τοῦ ἱεροῦ μοναστηρίου τῆς Λαύρας κειμένου εἰς Μορέαν, καὶ με παρακαλοῦσι περὶ τοῦ ἐδῶ κειμένου μοναστηρίου εἰς Νῆσον Πρίγγιπον τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος γεωργίου τοῦ ἐπιλεγομένου Κωδωνᾶ ἐνοριακὸν ὄν καὶ μετόχιον τοῦ αὐτοῦ μοναστηρίου τῆς Λαύρας, εἰς τὸ νὰ γίνῃ σταυροπηγιακόν, ἀγνοοῦντες τί ζητοῦσι, λοιπὸν ἐπειδὴ, τόσον ἢ εὐγένειά της, ὅσον ἀπὸ ἄλλα μέρη μοὶ ἐμεσίτευσαν περὶ αὐτῆς τῆς ὑποθέσεώς της εἰς τὸ νὰ γίνῃ αἵτησις τῶν ἐκεῖσε ἀδικουμένων πατέρων, καὶ ὡς μοὶ εἶπεν ὅτι, νὰ δώσω τὴν γνώμην μου πρὸς τὴν εὐγένειάν της, καὶ ἐπιστατήσῃ εἰς τὸ νὰ γίνῃ. Λοιπὸν με κάθε μου λογῆς εὐχαρίστησιν δίδω τὴν γνώμην μου πρὸς τὴν εὐγένειάν της, καὶ ἄς ἐπιστατήσῃ νὰ τὸ κάμῃ, διὰ νὰ μὴν ἐνέχωμαι ὡς γράφουσιν αὐτοί· τὸ ὁποῖον γράμμα ἴδου ὁποῦ τῆς τὸ ἔξαποστέλλω διὰ νὰ τὸ ἰδῆς. Λοιπὸν θέλει ἠξεύρη προσέτι, ὅτι καὶ τὸ ἱερὸν μοναστήριον τοῦ Καρίπῃ κείμενον κατὰ τὴν νῆσον Ἀντιγόνου, ἦτον ἐνοριακὸν καὶ μετόχιον τοῦ μεγάλου σπηλαίου, καὶ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς πρώτης πατριαρχείας τοῦ μακαρίτου Κυρίου Νεοφύτου, ἔγινε σταυροπηγιακόν, λοιπὸν κατ' ἐκεῖνο τὸ ὕφος πρέπει νὰ γίνῃ καὶ αὐτό.

Ὅθεν νὰ ἔχη τὴν εὐχὴν ἄς τὸ ἐπιστατήσῃ μίαν ὥραν πρότερον νὰ γίνῃ, ὁποῦ νὰ ἐλευθερωθῶ καὶ ἐγὼ ἀπὸ τὰς καθημερινὰς δεήσεις τῶν πατέρων τοῦ αὐτοῦ μοναστηρίου, καὶ ἀπὸ τὰς μεσιτείας τοῦ ἐνὸς καὶ τοῦ ἄλλου. Ταῦτα καὶ μένων.

αὠζ'. νοεμβρίου ιε'.

πρὸς θεὸν διάπυρος εὐχέτης καὶ εἰς τοὺς ὀρισμοὺς
† ὁ Χαλκηδόνος Ἱερεμίας

Ἄς προσφέρῃ καὶ ἐκ μέρους μου τὰς δουλικὰς μου προσκυνήσεις πρὸς τὸν παναγιώτατον καὶ σεβασμιώτατόν μοι Δεσπότην καὶ παρακαλῶ ἠξεύροντας ὅτι εἶναι εὐδιάθετος νὰ συγκατανεύσῃ ἢ παναγιότης της εἰς τὸ νὰ γίνῃ.

Τῇ μεσολαβήσει λοιπὸν τοῦ ἄρχοντος Ποστελνίκου Τσελεμπῆ Γιγίγκου Σαμουρκάση καὶ τῇ συγκαταθέσει τοῦ Μητροπολίτου Χαλκηδόνος, ὁ πατριάρχης Γρηγόριος ὁ Ε΄. κατὰ τὴν δευτέραν αὐτοῦ πατριαρχεῖαν τῷ 1807 ἐπεκύρωσε τὸ πατριαρχικὰ σταυροπηγιακὰ δίκαια τοῦ εἰρημένου μοναστηρίου τοῦ Κουδουνᾶ διὰ τοῦ κάτωθι σιγιλλιώδους γράμματος¹.

Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ ἥδη ἐκδοθέντος πατριαρχικοῦ καὶ συνοδικοῦ σιγιλλιώδους ἐν μεμβράναις γράμματος τοῦ κατὰ τὴν νῆσον Πρίγγι-

¹ Κώδιξ Πατριαρχικοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ, τόμος Γ', σελ. 261.

που ἱεροῦ καὶ σεβασμίου μοναστηρίου τοῦ ἁγίου Γεωργίου Κωδωνᾶ ἐπιλεγόμενου.

† Γρηγόριος ἐλέω Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

† Πρὸς τοῖς ἄλλοις, οἷς πεπλούτηκε κανονικοῖς προνομίοις ἀνωθεν ὁ καθ' ἡμᾶς ἀγιώτατος πατριαρχικὸς καὶ οἰκουμενικὸς οὗτος θρόνος, ἔν
 5 τε καὶ τοῦτο τελεῖ, παρὰ τῶν ἁγίων καὶ οἰκουμενικῶν συνόδων, καὶ ἱε-
 ρῶν κανόνων αὐτῷ ἐπιβραβευθέν, ὅπως ἔχη ἀποκαθιστᾶν δι' ἰδίας ἐξου-
 σίας πατριαρχικὰ σταυροπήγια κατὰ πᾶσαν ἐπαρχίαν τῶν ὑπ' αὐτὸν δια-
 τελουσῶν, ὡς ἐγνωσμένον ἐστί, καὶ τοῖς πᾶσι κατάδηλον, ὅτε μὲν δι' εὐ-
 λόγους καὶ ἐπωφελεῖς αἰτίας, μετακινεῖν τινα τῶν τέως ἀηρητισμένων
 10 ἱερῶν σκηνομάτων καὶ μεταβιβαζειν ὑπὸ τὴν πατριαρχικὴν ἐξουσίαν καὶ
 προστασίαν, καὶ διοίκησιν λόγῳ σταυροπηγιακῶ, ἄλλοιτε δὲ καὶ ἐκ βᾶ-
 θρων αὐτῶν ἀνεγείρειν θείους ναοὺς, καὶ ἱερὰ καταγώγια, καὶ τὴν τού-
 τοις ἔλευθερίαν χαρίζεσθαι τῇ πατριαρχικῇ ὑπερασπίσει καὶ διαφενδεύ-
 σει ὡς ἀπὸ τοῦ παρόντος ἐγνωστοποιήσασθαι (sic).
 15 Ἐπειδὴ τοιγαροῦν καὶ τὸ ἐν τῇ νήσῳ Περιγίτου τῆς ἐπαρχίας Χαλ-
 κηδόνος κείμενον ἱερὸν μοναστήριον, τιμώμενον ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου
 ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου, Κωδωνᾶ δ' ἐπιλε-
 γομένου, ὑπῆρχεν ἀνεκαθεν ἐνοριακόν, καὶ ὑποκείμενον τῇ ἀγιωτάτῃ μη-
 τροπόλει Χαλκηδόνος, καὶ διοικούμενον, ᾠκονομεῖτο κυριαρχικῶς παρὰ τῶν
 20 κατὰ καιροὺς ἐν αὐτῇ ἀρχιερατευόντων, καὶ ποτὲ μὲν ἐπετρέπετο ἐνὶ ἡ
 διοίκησις αὐτοῦ. ποτὲ δ' ἄλλῳ διὰ τὸ μὴ ἐξοικονομεῖσθαι δ' αὐτὸ ἀξιοπρε-
 πῶς, ἐκρίθη εὐλόγον, καὶ ἀναγκαῖον προσηλωθῆναι εἰς τὸ κατὰ τὴν Πελο-
 πόννησον κείμενον ἐν τῇ ἐπισκοπῇ Κερνίτζης Ἱερὸν καὶ σεβασμιον πατρι-
 αρχικὸν καὶ σταυροπηγιακὸν μοναστήριον τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν
 25 Θεοτόκου τῆς Λαύρας ἐπιλεγόμενον, ὥστε εἶναι καὶ λέγεσθαι αὐτὸ με-
 τόχιον ἐκεῖνου, καὶ παρὰ πάντων γινώσκεσθαι· τούτου δὲ οὕτω γενομέ-
 νου, οἱ ὁσιώτατοι πατέρες τοῦ ἱεροῦ μοναστηρίου τῆς Λαύρας, λαβόντες
 τὴν φροντίδα καὶ ἐπιστασίαν αὐτοῦ τοῦ μετοχίου, διωρίσαντο καὶ ἀπεκα-
 τέστησαν ἐν αὐτῷ συμμοναστηριακοὺς ἀξίους, καὶ ἐπιμελεῖς μετὰ σπου-
 30 δῆς ἠγωνίσαντο, καὶ ἐπεμελήθησαν τῆς εὐσταθείας αὐτοῦ, καὶ βελτιώ-
 σεως, καὶ τῆς ἐπὶ τὸ κρεῖττον εὐκαταστάσεως, ἐμφρόνως, καὶ ἀξιοπρε-
 πῶς οἰκονομήσαντες, καὶ διοικήσαντες ὡς μοναστηριακὸν αὐτῶν μετό-
 χιον· κατιδόντες δὲ τὸ εὐκατάστατον αὐτοῦ καὶ πρόνοιαν ποιούμενοι,
 35 ξενωθῆ τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ σταυροπηγιακοῦ μοναστηρίου ἐνοριακοῦ τυγχά-
 νοντος, καὶ περιπέση αὐθις καταστάσει ἀνωμάλῳ καὶ διοικήσει, καὶ ἀπο-
 λεσθῶσι τὰ διὰ πολλῶν κόπων αὐτῶν καὶ δαπανημάτων προσκτηθέντα

αὐτῶ, ἔγνωσαν κοινῶς καὶ ὁμοφώνως, οἳ τε ἐν ἐκείνῳ τῷ Ἱερῷ καὶ σεβασίῳ πατριαρχικῷ ἡμῶν καὶ σταυροπηγιακῷ μοναστηρίῳ τῷ ἐν Πελοποννήσῳ τῆς Λαύρας ἐπονομαζομένῳ μονάζοντες ὁσιώτατοι πατέρες, συμφώνως δὲ καὶ ὁ ἐν αὐτῷ τῷ μετοχίῳ διορισθεὶς παρ' αὐτῶν ἡγούμενος ὁσιώτατος ἐν Ἱερομονάχοις κύρ Ἀρσένιος, ὡς ἔνθερος ζηλωτῆς τῆς μετανοίας αὐτοῦ, καὶ ἄξιος καὶ πιστὸς οἰκονόμος, προσδραμιὼν τῷ Ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Χαλκηδόνος, ὑπερτίμῳ καὶ ἐξάρχῳ πάσης Βιθυνίας ἐν ἀγίῳ πν<εύματι> ἀγαπητῷ καὶ περιποθήτῳ ἡμῶν ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ κύρ Ἱερεμία, καὶ ἐξαιτήσασθαι τὴν γνώμην αὐτοῦ καὶ τῇ συγκαταθέσει, ἐπὶ τῷ παραχωρῆσαι, καὶ ἑᾶσαι αὐτὸ ἐλεύθερον τῆς κυριαρχικῆς αὐτοῦ ἐξουσίας καὶ ἀποδειχθῆναι τοῦ λοιποῦ πατριαρχικὸν καὶ σταυροπηγιακὸν μοναστήριον· καὶ δὴ τὰς θερμᾶς αὐτῶν παρακλήσεις, καὶ ἐγγράφους δεήσεις ἢ αὐτοῦ Ἱερότης φιλοκάλως δεξάμενος ὡς ζῆλον ἔνθερον ἔχων καὶ ἄγρυπνον σπουδὴν καὶ ἐπιμέλειαν περὶ τῆς εὐσταθείας καὶ πιστῆς οἰκονομίας τῶν ἁγίων τοῦ θεοῦ ἐκκλησιῶν, καὶ τῶν τοιούτων Ἱερῶν μοναστηρίων, συγκατέθετο καὶ ἀνέθετο ἐγγράφως τὰ τῆς γνώμης αὐτοῦ, καὶ φιλαγάθου προαιρέσεως πρὸς ἡμᾶς τε καὶ τὴν περὶ ἡμᾶς ἱερὰν ἀδελφότητα καὶ ἁγίαν σύνοδον, ἵνα ἀποκατασταθῇ αὐτὸ τὸ ἱερόν μοναστήριον τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου Κωδωνᾶ ἐπιλεγόμενον ἐλεύθερον μὲν τῆς αὐτοῦ κυριαρχικῆς ἐξουσίας καὶ διοικήσεως, ὑποκείμενον δὲ τῷ καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτῳ πατριαρχικῷ ἀποστολικῷ τε καὶ οἰκουμενικῷ θρόνῳ τούτῳ, καὶ ὑπάρχη καὶ λέγεται καὶ παρὰ πάντων γινώσκειται ἡμέτερον πατριαρχικόν, σταυροπηγιακόν, ἀσύδοτον, ἀδούλωτον, καὶ ἀκαταπάτητον, καὶ μετόχιον τοῦ εἰρημένου πατριαρχικοῦ ἡμῶν καὶ σταυροπηγιακοῦ μοναστηρίου τῆς Λαύρας ἀναφαίρετον εἰς ἅπαντα τὸν αἰῶνα, καὶ ἀναπόσπαστον. Ταῦτα γοῦν βεβαιωθέντες τὴν τε συγκατάθεσιν, καὶ τὸν θεοφιλῆ σκοπὸν τῆς αὐτοῦ Ἱερότης, κατεστέψαμεν ἐπαίνοις καὶ ἐγκωμίοις τὴν αὐτοῦ Ἱερότητα, καὶ τὰς θερμᾶς παρακλήσεις τῶν τε ὁσιωτάτων μοναστηριακῶν πατέρων, καὶ τοῦ ἐνταῦθα ὁσιωτάτου ἡγουμένου κύρ Ἀρσενίου, ἔγνωμεν γνώμῃ κοινῇ καὶ συνοδικῇ ἐπινεῦσαι προσηκόντως ταῖς αἰτήσεις αὐτῶν.

Τούτου χάριν καὶ γράφοντες ἀποφαινόμεθα συνοδικῶς μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς ἡμᾶς Ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, τῶν ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, ἵνα τὸ ρηθὲν Ἱερόν καὶ σεβάσιμον μοναστήριον, τὸ τιμώμενον ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου, Κωδωνᾶ ἐπιλεγόμενον, τὸ ἐν τῇ νήσῳ Πριγγίπῳ, ὑπάρχη καὶ λέγεται καὶ παρὰ πάντων γινώσκηται ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸν ἕξῃς ἅπαντα χρόνον ἡμέτερον πατριαρχικόν σταυροπηγιακὸν μετὰ πάντων τῶν κτημάτων αὐτοῦ πραγμάτων, καὶ ἀφιερωμάτων κινητῶν, ἱερῶν σκευῶν, καὶ ἄλλων, καὶ ἀκινήτων, τῶν τε ἡδὴ ὄν-

των καὶ τῶν εἰσέπειτα προσγενομένων ἄν, προσηλωμένον δὲ καὶ ἠνομέ-
νον ὡς μετόχιον ἀναφαίρετον καὶ ἀναπόσπαστον τοῦ κατὰ τὴν Πελο-
πόννησον ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Κερνίτζης ἱεροῦ καὶ σεβασμίου ἡμετέρου πατρι-
αρχικοῦ καὶ σταυροπηγιακοῦ μοναστηρίου τῆς Λαύρας ἐπιλεγόμενον, διε-
ξαγόμενον καὶ διακυβερνώμενον παρὰ τοῦ κατὰ καιροὺς διοριζομένου ὀσι-
ωτάτου καθηγουμένου τοῦ τε ἤδη ὄντος κῦρ Ἀρσενίου, καὶ τῶν μετὰ ταῦ-
τα διορισθησομένων παρὰ τῶν ἐκεῖ ὀσιωτάτων μοναστηριακῶν πατέρων
καὶ παρ' αὐτῶν μόνον διεξαγόμενον, ἐλεύθερον δέ, ἀδούλωτον, ἀσύδο-
τον εἰς τὸ παντελὲς καὶ ἀκαταπάτητον καὶ μηδενὶ μηδὲν ὀφείλον διδό-
ναι μῆτε τῷ κατὰ τόπον ἀρχιερεῖ καὶ κυριάρχῃ τῆς ἐπαρχίας Χαλκηδό-
νος, μῆτε ἄλλῳ προσώπῳ ἱερωμένῳ ἢ λαϊκῷ μέχρι καὶ ἐνὸς ὀβολοῦ, μνη-
μονευομένου δ' ἐν αὐτῷ τοῦ κανονικοῦ πατριαρχικοῦ ὀνόματος ἐν πά-
σαις ταῖς ἱεραῖς τελεταῖς καὶ μοναστηριακαῖς ἀκολουθίαις, ὡς νενόμισται
καὶ εἰθίσται τοῖς πατριαρχικοῖς καὶ σταυροπηγιακοῖς μοναστηρίοις, μὴ
ἔχειν δὲ ποτὲ ἄδειαν ὁ κατὰ καιροὺς ἱερώτατος μητροπολίτης Χαλκηδό-
νος, μῆτε ἄλλος τις ὁποιοσοῦν τάξεως καὶ βαθμοῦ, ἱερωμένος ἢ λαϊκός,
διασεῖσαι, ἐνοχλῆσαι, ἐπηρεάσαι, καὶ βαλεῖν ἢ βίαν ἐπενεγκεῖν τοῖς ἐν
αὐτῷ ἀσκούμένοις πατράσι μοναχοῖς τε καὶ ἰδιώταις ἐφ' οἰαδῆτινι αἰτία
καὶ προφάσει. Οἱ δ' ἐν αὐτῷ ἀσκούμενοι ὀσιώτατοι πατέρες ὀφείλωσι
διάγειν ἐν εἰρήνῃ καὶ φιλαδελφίᾳ καὶ πολιτευσθαι ἀμέμπτως καὶ ὀυ-
θμίζειν εὐτάκτως τὸν ἑαυτῶν βίον πρὸς τὸν κανόνα τῆς ὀφειλομένης
ἀσκήσεως κατὰ τὸ μοναδικὸν ἐπάγγελμα, καὶ ἐπειδὴν ἐν χρεῖα χειροτο-
νίας καὶ ἀρχιερατικῶν λειτουργημάτων ἢ μνημοσύνων γένωνται, ἔχωσι
πᾶσαν ἄδειαν προσκαλεῖν ὃν ἂν βούλωνται τῶν ἀρχιερέων, ἄνευ πατρι-
αρχικῆς μέντοι καὶ κανονικῆς ἐκδόσεως, ἐπὶ τὸ ἐκτελεῖν τὰς ἀρχιερατικὰς
λειτουργίας, καὶ τὰ μνημόσυνα καὶ τὰς χειροτονίας αὐτῶν μετὰ πάσης
τῆς κανονικῆς παρατηρήσεως. Ἐπὶ τούτοις δ' ὁ κατὰ καιροὺς προϊστάμε-
νος αὐτοῦ τοῦ σταυροπηγιακοῦ μοναστηρίου καὶ ἡγουμενεύων, ὡς γη-
ραιοὺς καὶ ἄξιους, ἔχη τὴν ἄδειαν ἐπιτελεῖν τὸ τῆς πνευματικῆς πατρότη-
τος ἱερὸν λειτουργημᾶ καὶ ἐξομολογεῖν τοὺς προσερχομένους αὐτῷ σιμι-
μοναστηριακοὺς πατέρας καὶ μοναχοὺς, καὶ λοιποὺς χριστιανοὺς ἐντὸς
τοῦ ἱεροῦ μοναστηρίου καὶ ἀνερευνᾶν τὰ βῆθη τῶν καρδιῶν αὐτῶν δι'
ἐκκλησιαστικοῦ μέντοι ἐνταλτηριώδους γράμματος, ὡς νενόμισται· τὰς δ'
ἐπιλογὰς καὶ ἀποκαταστάσεις τῶν ἐν αὐτῷ προϊσταμένων καὶ ἡγουμέ-
νων καὶ τὰς λοιπὰς μοναστηριακὰς διοικήσεις ἔχωσι ποιεῖν τῇ εἰδήσει καὶ
γνώμῃ τῶν προεστώτων καὶ προκρίτων πατέρων τοῦ ἱεροῦ μοναστηρίου
τῆς Λαύρας, μηδενὸς τολμῶντος ἐν μηδενὶ παραβῆναι, καὶ ἀθετηῆσαι τὴν
ἐπιχορηγηθεῖσαν αὐτῷ πατριαρχικὴν καὶ σταυροπηγιακὴν χάριν καὶ
ἐλευθερίαν, ἢ διασεῖσαι καὶ διενοχλῆσαι τὴν ἀδιάσπαστον αὐτοῦ προσή-
λωσιν καὶ ἔνωσιν πρὸς τὸ ἱερὸν σταυροπηγιακὸν μοναστήριον τῆς Λαύ-

ρας. Ὅς δ' ἂν καὶ ὅποῖος ἐπιχειρήσῃ τρόπῳ οἰφθῆτιν ἀνατρέψαι ὅποσοῦν τὰ ἐν τῷ παρόντι συνοδικῶς ἀποφανθέντα καὶ ἐπικυρωθέντα καὶ ὑπὸ δουλείαν ἀγαγεῖν καὶ φόρον τὸ σταυροπηγιακὸν ἡμῶν τοῦτο μοναστήριον ἢ ἀποσπάσαι καὶ ἀποξενῶσαι ἀπὸ τοῦ ρηθέντος ἱεροῦ μοναστηρίου τῆς Λαύρας, ὁ τοιοῦτος ὁποίας ἂν ἦ τάξεως καὶ βαθμοῦ, ἀφορισμένος ὑπάρχη παρὰ τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου, καὶ ζωοποιοῦ καὶ ἀδιαιρέτου μακαρίας τριάδος τοῦ ἑνὸς τῇ φύσει μόνου Θεοῦ, καὶ κατηραμένος καὶ ἀσυγχώρητος καὶ μετὰ θάνατον ἄλυτος καὶ τυμπανιαῖος καὶ πάσαις ταῖς πατρ<ιαρχι>καῖς καὶ συνοδικαῖς ἀραῖς ὑπεύθυνος καὶ ὑπόδικος τῷ αἰωνίῳ ἀναθέματι, καὶ ἔνοχος τοῦ πυρὸς τῆς γεέννης.

Ταῦτα γοῦν ἀπεφάνθη καὶ κεκύρωται κατὰ κοινὴν γνώμην καὶ συνοδικὴν διάγνωσιν, εἰς δὲ τὴν περὶ τούτων ἔνδειξιν καὶ διηνεκῆ τὴν ἀσφάλειαν, ἀπελύθη καὶ τὸ παρὸν πατριαρχικὸν καὶ συνοδικὸν σιγίλλιδες ἐν μεμβράναις γράμμα, καταστρωθὲν κἂν τῷ ἱερῷ κώδικι τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας καὶ ἐδόθη εἰς τὸ ῥηθὲν ἡμέτερον πατριαρχικὸν καὶ σταυροπηγιακὸν μοναστήριον τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου, Κωδωνᾶ ἐπιλεγομένου, ἐν τῇ νήσῳ Πριγκίπῳ.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ αὐτῷ κατὰ μῆνα Νοέμβριον
Ἐπινεμήσεως ια΄.

† Γρηγόριος ἐλέῳ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κων/πόλεως, Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

† ὁ Καισαρείας Φιλόθεος † ὁ Ἐφέσου Διονύσιος † ὁ Ἡρακλείας Μελέτιος † ὁ Κυζίκου Μακάριος † ὁ Νικομηδείας Ἀθανάσιος † ὁ Νικαίας Δανιὴλ † ὁ Χαλκηδόνος Ἱερειμίας † ὁ Δέρκων Γρηγόριος † ὁ Θεσσαλονίκης Γεράσιμος † ὁ Νεοκαισαρείας Μελέτιος †
† Ἀθηνῶν Γρηγόριος † ὁ Ἀγκύρας Ἰωαννῆσιος † ὁ Νέων Πατρῶν Πολύκαρπος † † ὁ Φερσάλων Παρθένιος

Ἐκτοτε ἡ μονὴ αὕτη τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ Κουδουνᾶ ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι προσηρητημένη εἰς τὴν ἐν Πελοποννήσῳ μονὴν τῆς Λαύρας, ὡς μετόχιον αὐτῆς, διατηροῦσα συγχρόνως καὶ τὴν σταυροπηγιακὴν αὐτῆς ἀξίαν μέχρι σήμερον, διακυβερνᾶται δὲ παρὰ τοῦ κατὰ καιροὺς ὑπὸ τῆς Λαύρας διοριζομένου καθηγουμένου. Ἐξαίρεσις μόνον παρετηρήθη κατὰ τοὺς μικρὸν μετὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1821 χρόνους, ὅπότε δύο ἠγούμενοι διωρίσθησαν ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου. Τὰ σχετικὰ πρὸς τοὺς

διορισμούς γράμματα εὐρῶν κατακεχωρισμένα εἰς τοὺς πατριαρχικοὺς κώδικας μεταγράψας παρατίθεται κατωτέρω¹).

† Κωνστάντιος ἐλέω Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κων/πόλεως, Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

† Διὰ τοῦ παρόντος ἡμετέρου ἐκκλησιαστικοῦ ἀποδεικτικοῦ καὶ ἀποκαταστατικοῦ γράμματος γίνεται δῆλον, ὅτι τὸ κατὰ τὴν νῆσον Πρίγκιπον κείμενον ἱερὸν ἡμέτερον πατριαρχικὸν καὶ σταυροπηγιακὸν μοναστήριον τὸ τιμώμενον ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου καὶ ἐπιλεγόμενον τοῦ Κωδωνᾶ, ἐπειδὴ ἐφάνη χρῆζον κρείττονός τινος ἐπισκέψεως καὶ οἰκονομίας, ἅτε διὰ τῶν πρὸ τινῶν χρόνων ἀποκατασταθέντων ἐν αὐτῷ δύο ἱερομονάχων τοῦ μὲν Διονυσίου τὸ ζῆν ἐκμετρήσαντος πρὸ ἱκανοῦ καιροῦ, τοῦ δὲ Ἰωακείμ μηδόλως ἐνδειξαμένου τὴν ἀπαιτουμένην ἐπιμέλειαν, μίτε διατηρήσαντος τὰς ὑποσχέσεις αὐτοῦ καὶ συμφωνίας εἰς ἔκπτωσιν χρέους, ἐπισκευὴν καὶ τὴν λοιπὴν τοῦ μονυδρίου περιποίησιν, μίτε ἐπαρκούντος ἀμφοτέροις τοῖς μονυδρίοις, αὐτῷ δηλ. τῷ Κωδωνᾶ καὶ τῷ τοῦ ἁγίου Νικολαίου ἐμπειστευμένου ὄντος καὶ αὐτοῦ τῷ ρηθέντι Ἰωακείμ, διὰ ταῦτα ἡ μετριότης ἡμῶν μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς Ἱερωτάτων συναδέλφων ἀρχιερέων συσκεψάμενοι περὶ τούτου, ἐπειδὴ κατείδομεν ὅτι ὁ ὀσιώτατος ἐν ἱερομονάχοις κύριος Θεοφάνης ὁ πρὸ χρόνων χρηματίσας ἐν τῷ ἱερῷ αὐτῷ μονυδρίῳ καὶ ζῆλον διακαῆ ὑπὲρ αὐτοῦ ἐνδειξάμενος, τὰ τε ἄλλα τοῖς ἡγεσὶ κόσμιος, καὶ ἱεροπρεπῆς παραστάς ἤδη συνοδικῶς, ἐζήτησεν ἀναλαβεῖν τὴν διοίκησιν τοῦ μονυδρίου τούτου ὑποσχόμενος τὴν τε ἐξόφλησιν τοῦ χρέους αὐτοῦ κατὰ μικρὸν, τὴν ἀναγκαίαν ἐπισκευὴν, καὶ τὴν λοιπὴν ἅπασαν οἰκονομίαν καὶ ἐπωφελῆ αὐτοῦ διεξαγωγὴν, καθυποσχόμενος ἐπὶ τούτοις διατηρεῖν πάντας τοὺς πολιτικοὺς ὄρους, γνήσιος ῥαγιαῖς τῆς κραταιᾶς ὀθωμανικῆς βασιλείας γνωριζόμενος, καὶ περὶ πάντων ὑπέκειν τῇ καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, διὰ ταῦτα ἐπινεύσαντες ταῖς δεήσεσιν αὐτοῦ, ἅτε διὰ γνωστοῦ ὄντος καὶ ἐκ τῆς προλαβούσης πείρας τοῦ φερμουροῦ τρόπου αὐτοῦ, κἀντεῦθεν πεποιθότες ἐπὶ τῇ ἀρίστῃ διοικήσει τοῦ μονυδρίου τούτου, ἀποκατεστήσαμεν ἤδη αὐτὸν ἡγούμενον τοῦ ἱεροῦ τούτου μοναστηρίου τοῦ ἁγίου Γεωργίου Κωδωνᾶ, ἵνα ἔχῃ αὐτὸ καὶ πάντα τὰ κινητὰ καὶ ἀκίνητα αὐτοῦ κτήματα καὶ πράγματα ὑπὸ τὴν διοίκησιν αὐτοῦ, καὶ οἰκονομίαν, ἐπισκεπτόμενος αὐτὸ θεοφιλῶς καὶ ἐπι-

¹ Κώδικες πατριαρχικοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ. Τόμος ΙΖ' σελ. 217.

μελουμένοις τῆς ἐπὶ τὰ πρόσω ἀξίσεως αὐτοῦ. Τούτου χάριν γράφοντες ἀποφαινόμεθα συνοδικῶς μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς ἱεροτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων τῶν ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, ἵνα ὁ εἰρημένος ὀσιώτατος ἐν ἱερομονάχοις κύρ Θεοφάνης, ὑπάρχη τὸ ἀπὸ τοῦδε καὶ λέγεται καὶ παρὰ πάντων γινώσκηται ἡγούμενος τοῦ διαληφθέντος ἐν Πριγκίπων ἱεροῦ ἡμετέρου πατριαρχικοῦ καὶ σταυροπηγικοῦ μονυδρίου τοῦ ἁγίου Γεωργίου Κωδωνᾶ ἐπιλεγομένου, καὶ ἔξη τὸ μονύδριον τοῦτο ὑπὸ τὴν διοίκησιν αὐτοῦ ἐπισκεπτόμενος καὶ καλλιερῶν τὰ κτήματα αὐτοῦ καὶ νεμόμενος τὰς ἐπικαρπίας καὶ εἰσοδήματα, καὶ περὶ πάντων κρατῶν ἀκριβῆ λογαριασμών. Ὅφείλει δὲ ἡ αὐτοῦ ὀσιότης δέχεσθαι καὶ περιθάλπειν πάντας τοὺς ἐν αὐτῷ ἀποστελλομένους παρὰ τῆς ἐκκλησίας ἀσθενεῖς, καὶ ἄλλους λόγῳ φυλάξεων, λαμβάνων παρ' αὐτῶν τὰ τῆς ζωοτροφίας αὐτῶν ἔξοδα, ἐκπίπτειν δὲ κατὰ μικρὸν καὶ ἔξοφλεῖν τὸ χρέος τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ μονυδρίου πληρῶν καὶ τὰ διάφορα αὐτοῦ ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνέλαβε τὴν ἡγουμενίαν καὶ πρὸς τούτοις ποιεῖν τὰς ἀναγκαίας ἐπιστασίας καὶ μερεμέτια, καὶ φροντίζειν ἐπιμελῶς τῆς εὐρυθμίας αὐτοῦ καὶ τῆς διηνεκοῦς ἐκτελέσεως τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν καὶ πρὸ πάντων διατηρεῖν τοὺς πολιτικούς ὅρους καὶ θεσμούς καὶ τὰ θιαυδικὰ χρῆμα καὶ καθήκοντα πάντα ὑπέκειν τε καὶ ὑποτάσσεσθαι τῇ καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ καὶ πρὸς αὐτὴν περὶ πάντων ἀναφερόμενος, οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ φυλάττειν καλῶς καὶ πάντα τὰ μοναστηριακὰ κειμήλια καὶ πράγματα ὅσα παρεδόθησαν ἤδη αὐτῷ διὰ καταστίχου. Ὅθεν εἰς ἔνδειξιν ἐπεδόθη τῇ αὐτοῦ ὀσιότητι καὶ τὸ παρὸν ἡμῶν ἐκκλησιαστικὸν ἀποδεικτικὸν καὶ ἀποκαταστατικὸν γράμμα.

Ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίῳ Ἰνδικτιῶνος ΣΤ'. , αὐλβ'.

† ὁ Καισαρείας Παῖσιος † ὁ Χαλκηδόνος Ζαχαρίας † ὁ Λέρκων Νικηφόρος † ὁ Δυρραχίου Χρῦσανθος.

† Λιὰ τοῦ παρόντος ἡμετέρου ἐκκλησιαστικοῦ ἀποδεικτικοῦ καὶ ἀποκαταστατικοῦ γράμματος¹ γίνεται δῆλον, ὅτι εἰς τὸ κατὰ τὴν νήσον Πριγκίπων κείμενον Ἱερὸν Ἡμέτερον πατριαρχικὸν καὶ σταυροπηγικὸν μοναστήριον τὸ τιμώμενον ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου καὶ ἐπιλεγόμενον τοῦ Κωδωνᾶ, μετὰ τὴν ἀπ' αὐτοῦ παραίτησιν τοῦ κύρ Θεοφάνους, ἡ μετριότης ἡμῶν ἀπεκατέστησε ἡγούμενον τὸν ὀσιώτατον ἐν ἱερομονάχοις κύρ Ἀγαθάγγελον,

¹ Ἐκ τοῦ κώδικος τοῦ πατριαρχικοῦ ἀρχιεποφυλακίου, τόμ. ΚΓ'. σελ. 19.

ἄτε δὴ κόσμιον τοῖς ἤθεσι, ἱεροπρεπῆ καὶ ζηλωτὴν καὶ ὑποσχόμενον τὴν κατὰ μικρὸν ἐξόφλησιν τοῦ χρέους, τὴν ἀναγκαίαν ἐπισκευὴν καὶ τὴν λοιπὴν ἅπασαν οἰκονομίαν καὶ ἐπωφελῆ αὐτοῦ διεξαγωγὴν. Ἐφ' ᾧ καὶ γράφουσα ἀποφαίνεται ἐκκλησιαστικῶς, ἵνα ὁ εἰρημένος ὀσιώτατος ἐν ἱερομονάχοις κύρ Ἀγαθὸς ἄγγελος ὑπάρχη τὸ ἀπὸ τοῦδε καὶ λέγεται, καὶ παρὰ πάντων γινώσκηται Ἡγούμενος τοῦ διαληφθέντος ἐν Πριγκίπῳ ἱεροῦ ἡμετέρου Πατριαρχικοῦ καὶ Σταυροπηγιακοῦ μοναστηρίου τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ Κοδωνᾶ, καὶ ἔχη αὐτὸ τε καὶ ἅπαντα τὰ κινητὰ καὶ ἀκίνητα αὐτοῦ κτήματα καὶ πράγματα ὑπὸ τὴν διοίκησιν αὐτοῦ καὶ οἰκονομίαν ἐπισκεπτόμενος καὶ καλλιεργῶν ταῦτα, καὶ νεμόμενος καὶ ἀπολαμβάνων τὰς ἐπικαρπίας αὐτοῦ καὶ εἰσοδήματα καὶ περὶ πάντων κρατῶν ἀκριβῆ λογαριασμόν, ὅστις καὶ ὀφείλει δέχεσθαι καὶ περιθάλπειν πάντας τοὺς εἰς αὐτὸ ἀποστελλομένους παρὰ τῆς ἐκκλησίας ἄσθενεῖς καὶ ἄλλους λόγῳ φυλάξεως, λαμβάνων παρ' αὐτῶν μόνον τὰ τῆς ζωοτροφίας ἔξοδα· ἐκπίπτειν δὲ κατὰ μικρὸν καὶ τὸ χρέος τοῦ ἱεροῦ τούτου μοναστηρίου πληρῶν καὶ τὰ διάφορα τῶν ὀφειλομένων, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνέλαβε τὴν ἡγουμενείαν καὶ προσέτι ποιῶν τὰς ἀναγκαίας ἐπισκευὰς καὶ μερεμέτια καὶ φροντίζων ἐπιμελῶς τῆς εὐρυθμίας αὐτοῦ καὶ διηνεκοῦς ἐκτελέσεως τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν, ἔτι φυλάττων καλῶς καὶ πάντα τὰ μοναστηριακὰ κειμήλια καὶ πράγματα, ὅσα παρεδόθησαν ἤδη αὐτῷ διὰ καταστίχων καὶ πρὸ πάντων διατηρεῖν τὰ θρησκευτικὰ καὶ θρησκειὰ κατήκοντα καὶ χρέη ὑπέκων καὶ ὑποτασσόμενος τῇ καθ' ἡμᾶς τοῦ Χου μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, καὶ πρὸς αὐτὴν περὶ πάντων ἀναφερόμενος. Ὅθεν εἰς ἔνδειξιν ἐπεδόθη τῇ αὐτοῦ ὀσιότητι τὸ παρὸν ἡμέτερον ἐκκλησιαστικὸν ἀποδεικτικὸν καὶ ἀποκαταστατικὸν γράμμα.

Ἐν μηνὶ Ἰουλίῳ ἰνδικτιῶνος ΙΕ' , αωμβ'.

4. Ναοί—Παρεκκλήσια—Ἐπιγραφαί.

Ὁ Ναὸς τὸν ὁποῖον ἴδρυσεν ὁ μοναχὸς Ἡσαΐας καὶ ὅστις ἀπὸ πολλοῦ ἤδη χρόνου δὲν λειτουργεῖ, εἶναι λιθοκτιστος καὶ ἀπλούστατος. Ἡ κυρία καὶ ἀρχικὴ πύλη εἶναι ἐκ τῶν ἔμπροσθεν, ἀλλὰ ἀπὸ ἐτῶν ἔχει κλεισθῆ· μία ἄλλη πύλη εἰσοδος ἄγει ὄχι ἀμέσως εἰς τὸν ναὸν ἀλλ' εἰς ἔτερον, πρόναον μᾶλλον, τιμώμενον εἰς μνήμην τοῦ ἁγίου Χαράλαμπος, ὅπου ὑπάρχει τοιχογραφία παριστῶσα τὸν ἀρχάγγελον ἔργον τοῦ 18^{ου} αἰῶνος καὶ διατηρουμένη εἰς ἀρκετὰ καλὴν κατάστασιν.

Δι' αὐτοῦ εἰσέρχεται τις εἰς τὸν κυρίως ναόν, ὅστις δὲν παρουσιάζει τίποτε τὸ ἐξαιρετικὸν ἐκτὸς τοῦ τέμπλου, τὸ ὁποῖον εἶναι μαρμαρίνον μὲ

διαφόρους παραστάσεις καὶ ἔχει ἀρχαῖκόν τύπον καὶ μάλιστα ρυθμὸν Βυζαντινόν. Ἐπίσης ἐν τῷ ναῷ ὑπάρχει καὶ μικρὸν εἰκονοστάσιον φέρον τὴν εἰκόνα τοῦ ἁγίου Γεωργίου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὑπάρχει ἡ ἐξῆς ἐπιγραφή :

ΔΙΑ ΣΗΝΔΡΟΜΙΣ ΚΕ ΜΗΖΟΝΟΣ
 ΕΠΙΜΕΛΙΑΣ ΗΣΑΙΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ.....
 ΚΗΤΟΡΟΣ ΚΕ ΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΤΗΣ ΑΓΙ
 ΑΣ ΜΟΝΗΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΟΥ XC
 ΔΟΥΧΙΑ ΔΙΑ ΠΡΕΣΒΗΘΝ . .... ΤΗΣ
 ΕΘΝΙΟΥ ΜΑΚΑΡΙΟΤΗΤΟΣ. 1754

Ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ βήματος καὶ πέριξ τῆς ἁγίας Τραπεζῆς ὑπάρχει ἐτέρα ἐπιγραφή :

ΜΗ ΗΣΘΗΤΙΚΥΡΙΕ ΤΩΝ ΕΥΕΒΩΝ Η ΧΡΙΣΤΙΑΚΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΔΟΥΛΟΥ ΣΟΥ
 ΘΕΟΦΛΑΟΥΣ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ ΚΑΙ ΗΓΟΥΜΕΙΟΥ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΤΑΥΤΗΣ.
 1838.

Εἰς ἀμφοτέροισι τοῖς ἔμπροσθεν τοῦ τέμπλου εὐρισκομένους δύο μαρμαρίνους κηροστάτας (μανουάλια) ὑπάρχει ἡ ἐξῆς ἐπιγραφή :

† ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΗΓΗΚΟΛΛΟΥ ΕΚΑΤΕΡΙΝΗΣ ΚΕ ΤΟ Η ΓΕΚΙΘΝ ΕΤΟΣ 1790.

Διὰ μικρᾶς μαρμαρίνης ἐσωτερικῆς κλίμακος κατέρχεται τις εἰς τὸ ἁγίασμα, ὅπου ὑπάρχει μαρμαρίνη ἀνάγλυφος εἰκὼν τοῦ ἁγίου Γεωργίου. Ἐδῶ ἀκριβῶς εὐρέθη καὶ ἡ θαυματουργὸς εἰκὼν τοῦ ἁγίου.

Ὁ νέος ναὸς τῆς μονῆς ἀνφοδομήθη ὑπὸ τοῦ φιλοτίμου καὶ ζηλωτοῦ ἡγουμένου κ. Διονυσίου Παῖκοπούλου τῷ 1905 ἐγκαινιασθεὶς τῇ 1ῃ Σεπτεμβρίου 1908. Εἶναι λιθόκτιστος καὶ κατὰ πολὺ εὐρυχωρότερος τοῦ παλαιοῦ, ἀπέριττος καὶ ἐστερημένος ἀρχιτεκτονικῶν ἐπιδείξεων. Ἡ μόλις θολομένη κορυφή του βαστάζεται ἑκατέρωθεν ὑπὸ κίωνων ἐπιστεφομένων ὑπὸ κιονοκράνων Βυζαντινοῦ ρυθμοῦ, φέρει δὲ ἐν μὲν τῷ κέντρῳ τὸν Παντοκράτορα πέριξ δὲ τοὺς τέσσαρας Εὐαγγελιστάς.

Ἀρχιτέκτων τοῦ ναοῦ ἐγένετο ὁ κ. Χρῆστος Κότζας, τὴν δὲ ἐσωτερικὴν διακόσμησιν αὐτοῦ συνετέλεσεν ὁ τὸν πατριαρχικὸν οἶκον διακοσμήσας κ. Ἰωάννης Παπαδόπουλος, τῶν ἀγιογραφιῶν ὀφειλομένων εἰς τὸν χρωστῆρα Ἰωασαφαίου μοναχοῦ, ἡ δὲ οἰκοδόμησις ἐστοίχισε λίρας ὀθω-

μανικὰς χρυσᾶς 1500). Εἰς τὸν ναὸν τοῦτον εὐρίσκειται ἡ ἀρχαία εἰκὼν τοῦ ἁγίου Γεωργίου κατάφορος ἀναθημάτων, παραπλευρῶς δὲ ταύτης κεῖται ἑτέρα χρυσοκέντητος; ἐπὶ μεταξίνου ὑφάσματος φέρουσα τὴν ἐξῆς ἀφιέρωσιν :

Γ ΔΕΗΣΙC ΗC ΔΟΥΛΗC ΟΥ ΘΟΥ ΖΩΗC ΚΑΙ ΩΝ ΤΕΚΙΚΟΥ
ΚΑΙ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΕΤΟC ΑΨΗC ΙΟΥΗΝΙΟΥ 1

Ἐκτὸς τῶν δύο τούτων ναῶν ὑπάρχουσι καὶ δύο μικρὰ παρεκκλήσια. Τὸ ἐν τιμᾶται εἰς μνήμην τῆς Θεομήτορος τῶν Βλαχερνῶν καὶ κεῖται ἀκριβῶς κάτωθεν τοῦ νέου ναοῦ. Εἰς τὸ παρεκκλήσιον τοῦτο, ὅπερ εἶναι θολωτόν, κατέρχεται τις διὰ ἐξωτερικῆς μικρᾶς κλίμακος καὶ ὑπὸ τὸ δάπεδον αὐτοῦ διὰ μεγάλης ἐπιστομίου πλακὸς καλύπτεται ἄγνωστον, ὑπόγειον. Ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ ἐπὶ τῆς ἁγίας προθέσεως ὑπάρχει μαρμαρίνη πλάξι, πέριξ τῆς ὁποίας ἀναγινώσκει τις.

† ΤΙC ΠΑΝΑΓΙΑC ΒΛΑΧΕΡΝΑ ΕΝ ΕΠΙ ΑΨΗΘ ΨΕΒΡΟΥΛ...

Ἡ ἐνταῦθα εὐρισκομένη εἰκὼν τῆς παναγίας λέγεται ὅτι εὐρέθη ἐντὸς τῆς γῆς φαίνεται δ' ἀρκούντως παλαιά.

Τὸ ἕτερον παρεκκλήσιον τιμᾶται εἰς μνήμην τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, εἶναι πολὺ νεώτερον, ἄνευ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ διακόσμου, κεῖται δὲ παραπλευρῶς τοῦ ἁγιάσματος, ἰδρυθὲν τῷ 1867 ὑπὸ Σεραφεῖμ Λαυριώτου ὡς ἀναφέρει ἡ ἀνωθεν τῆς εισόδου ἐπιγραφή.

Τὸ ἡγουμενεῖον τῆς μονῆς εἶναι παλαιὸν καὶ ἀπλοῦν ἀποτελούμενον ἀπὸ δύο ὁρόφους ἐκ τεσσάρων δωματίων ἕκαστον. Εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ δευτέρου ὁρόφου, ἣτις εἶναι ἀρκετὰ εὐπρεπής, εὐρίσκειται ἀπὸ τοῦ 1891 τὸ λεύκωμα τῆς μονῆς ἐν ᾧ καταγράφονται τὰ ὀνόματα καὶ αἱ ἐντυπώσεις ἡμετέρων καὶ ξένων ἐπισκεπτῶν.

Ἐπίσης ὀλίγον χαμηλότερον τοῦ παλαιοῦ ναοῦ ὑπάρχει σειρά παλαιῶν οἰκημάτων ὅπου ἄλλοτε ἐκλείοντο οἱ φρενοβλαβεῖς, ἔμπροσθεν δὲ αὐτῶν ὑπὸ τὴν λιθόστρωτον ἀλλήν ὑπάρχουσι δύο παλαιαὶ δεξαμεναὶ πλήρεις ὕδατος, αἵτινες χρησιμεύουσι διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς μονῆς. Ἐπὶ μιᾶς τούτων ὑπάρχει ἡ ἐξῆς ἐπιγραφὴ
ἀνωθεν :

ΟΥΣΚΟΥΤΑΡΛΗ ΣΕΦΕΡ¹

¹ Εἶναι τὸ ὄνομα τοῦ τεχνίτου.

πλαγίως δέ :

ΠΟΥΧΑΓΗΓΑΤ ΚΑΓΗΣΕΡΛΗ ΕΠΙΤΗΡΛΗΚΛΗ
ΤΑΤΖΗ ΣΕΦΕΡΛΗ ΠΑΠΑΛΗΗΝ ΛΗΓΒΑΣΧΛ
Ο ΛΓΗΟΣ ΓΕΟΡΓΗΟΣ 1784

Εἰς τὴν μονὴν εὐρίσκονται καὶ τὰ ἐξῆς ἅγια λείψανα.

Ἡ χεὶρ τοῦ ἁγίου Παντελεΐμονος, μέρος τῆς χειρὸς τῆς ὁσίας Εὐ-
γενείας καὶ διάφορα ἄλλα μικρὰ τεμάχια τῶν ἁγίων, Χαραλάμπους, Δαμι-
ανοῦ, Χριστοφόρου, Μερκουρίου, Παρασκευῆς, Τρύφωνος, Φιλαρέτου, Θε-
οδώρου τοῦ Τήρωνος, Στεφάνου καὶ Βαρβάρας.

5. Κατάλογος Ἡγουμένων τῆς μονῆς.

1. Ἡσαΐας ὁ καὶ κτίτωρ τῆς μονῆς 1752—1781.
2. Ἀνθίμος ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὸ σιγίλλιον τοῦ Πατριάρχου Γαβριὴλ τοῦ Δ' κατὰ Μάϊον τοῦ 1781.
3. Μελέτιος ἀναφερόμενος εἰς ἔγγραφον εὐρισκόμενον ἐν τῇ μονῇ φέρον χρονολογίαν 26 Φεβρουαρίου 1791.
4. Ἀρσένιος ὁ ἀναφερόμενος ἐν τῷ σιγίλλῳ τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου τοῦ Ε' τῷ 1807.
5. Αἰξέντιος ἀναφερόμενος ἐν τινι ἔγγράφῳ εὐρισκομένῳ ἐν τῇ μονῇ ὑπὸ ἡμερ. 25 Αὐγούστου 1816.
6. Θεοφάνης Πάσχος (τὸ α')
7. Διονύσιος
8. Ἰωακείμ ἡγουμενεύσας μέχρις Ὀκτωβρίου τοῦ 1832. (Οἱ τρεῖς οὗτοι ἄνευ χρόνου ἡγουμενείας ἀναφέρονται εἰς τὸν διορισμὸν τὸ β' τοῦ Θεοφάνους).
9. Θεοφάνης Πάσχος (τὸ β') ἀπὸ Ὀκτωβρ. 1832—Ἰουνίου 1842.
10. Ἀγαθάγγελος ἀπὸ Ἰουλίου τοῦ 1842.
11. Πορφύριος II. Ἀνδρέου ἀπὸ Ἰουνίου 1852—Μαρτίου 1864.
12. Σεραφεῖμ Γεωργίου κατὰ Μάρτιον τοῦ 1864
13. Ἀρσένιος Ρουφογάλης —1895.
14. Διονύσιος Παϊκόπουλος ἀπὸ τοῦ 1895—Νοεμβρίου 1936.
15. Κλεόνικος Γεωργίου ἀπὸ Νοεμβρίου 1936 καὶ ἐντεῦθεν.

Ἐκ τῶν ἡγουμένων μνείας ἄξιοι, ἐκτὸς τοῦ ἰδρυτοῦ Ἡσαΐου, εἶναι ὁ Θεοφάνης Πάσχος δις ἡγουμενεύσας καὶ πολλὰς ἐπισκευὰς καὶ ἀνα-

314 Ἄντ. Μαλέτσκου – Ἡ ἐν τῇ νήσῳ Πριγκίπων μονὴ ἀγ. Γεωργίου Κουδουνᾶ.

καινίσεις ποιησάμενος καθὼς καὶ ὁ ἀείμνηστος Παῖκόπουλος ὁ ἐπὶ τεσσαρακονταετίαν ἡγουμενεύσας καὶ πολλὰ ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς μονῆς μοχθήσας¹.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μ. ΜΑΛΕΤΣΚΟΣ

---

¹ Περὶ τοῦ ἡγουμένου Διονυσίου Παῖκοπούλου ἴδε : α') Ἐγκυκλοπαιδικὸν Ἡμερολόγιον Σ. Ζεφροπούλου 1937, σελ. 209–214, β') Γεωργ. Παπαδόπουλου Μεγάλου πρωτεκδίκου τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας : Λόγος Ἐπικήδειος ἐκπεφωνημένος κατὰ τὴν κηδεῖαν τοῦ ἀειμνήστου Διονυσίου Παῖκοπούλου ἡγουμένου τῆς ἐν Πριγκίπων Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου (Κουδουνᾶ) ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς μονῆς τῇ 7 Νοεμβρίου 1936.